

The Diak logo is located in the top right corner of the page. It consists of the word "Diak" in a bold, pink, sans-serif font. The letter "i" has a small crossbar, and the letter "k" has a small crossbar. The background of the page features a large, abstract graphic of overlapping pink and white curved shapes.

Lauri Heimonen
Helmi Neuvonen
Mila Rajamäki

Diakonia-ammattikorkeakoulu
Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto
Sosionomi (AMK), kirkon nuorisotyö
Sosionomi (AMK), diakoniatyö
Opinnäytetyö, 2023

SUOMEN RAAMATTUOPISTON SÄÄTIÖN NUORTEN AIKUISTEN TOIMINNAN JA YHTEI- SÖLLISYYDEN KEHITTÄMINEN

TIIVISTELMÄ

Lauri Heimonen, Helmi Neuvonen & Mila Rajamäki
Suomen Raamattuopiston Säätiön nuorten aikuisten toiminnan ja yhteisöllisyyden kehittäminen
Sivut 66 ja liitteet 1
Syksy 2023
Diakonia-ammattikorkeakoulu
Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto
Sosionomi (AMK) kirkon nuorisotyö
Sosionomi (AMK) diakoniatyö

Opinnäytetyön tarkoituksena oli kehittää Suomen Raamattuopiston Säätiön nuorten aikuisten toimintaa ja yhteisöllisyyttä nuorten aikuisten osallisuutta tukevalla tavalla. Tavoitteena oli tukea seurakuntayhteyden jatkumoa ja tarjota mahdollisuus kiinnittyä Raamattuopiston yhteyteen nuorisotyön toiminnan tai kansanopistovuoden jälkeen.

Kehittämistyön alussa Raamattuopiston toiminnassa aiemmin mukana olleille nuorille aikuisille toteutettiin kysely, jolla kartoitettiin heidän tarpeitaan ja toiveitaan nuorten aikuisten toiminnan suhteen. Kyselyyn vastasi 40 nuorta aikuista. Nuorille aikuisille järjestettiin myös suunnittelupäivä, jossa ideoitiin tulevaa toimintaa osallisuutta ja yhteisöllisyyttä tukevien menetelmien avulla. Kyselyn tulosten ja suunnittelupäivän ideoiden perusteella Raamattuopistolla aloitettiin viikoittainen nuorten aikuisten raamattupiiri.

Suunnittelupäivään ja raamattupiiriin osallistui yhteensä noin 20 nuorta aikuista. Suunnittelupäivään osallistui viisi ihmistä ja raamattupiirin kävijämäärä vaihteli eri kerroilla nolasta kolmeentoista ihmiseen. Osallistujat olivat tavoitteen mukaisesti Suomen Raamattuopiston kansanopiston nykyisiä ja entisiä opiskelijoita sekä muita Raamattuopiston toimintaan aiemmin osallistuneita nuoria aikuisia.

Osallistujien vaihtuvuuden ja epäsäännöllisen osallistumisen vuoksi yhtä yhteistä yhteisöä ei raamattupiirikerroilla syntynyt. Monet osallistujista tunsivat toisensa kuitenkin etukäteen ja myös uusiin ihmisiin tutustumista tapahtui. Osallistujat antoivat raamattupiirin sisällöstä ja yhteisöllisyydestä suullista palautetta, joka oli positiivista. Erityisen positiivisena osallistujat kokivat avoimen ja vapaan keskusteluilmapiirin. Yhteisöllisyyden sekä seurakuntayhteyteen kiinnittymisen tavoitteiden lopullisen toteutumisen arvioimiseen vaadittaisiin pidempi ajanjakso, jonka aikana seurata yhteisön kehittymistä.

Asiasanat: evankelis-luterilainen kirkko, hengellisyys, nuoret aikuiset, osallisuus, raamattupiirit, uskonnolliset järjestöt, yhteisöllisyys

ABSTRACT

Lauri Heimonen, Helmi Neuvonen and Mila Rajamäki

Developing the activities and communality of young adults at The Finnish Bible Institute Foundation

Pages 66 and 1 appendix

Autumn 2023

Diaconia University of Applied Sciences

Bachelor's Degree in Social Services, Christian Youth Work

Bachelor's Degree in Social Services, Diaconal Work

Bachelor of Social Services

The aim of this thesis was to develop the activities and communality of young adults at The Finnish Bible Institute Foundation in a way that supports their involvement and participation. The goal was to support the continuation of the parish fellowship and to offer the opportunity to stay connected with the Bible Institute after youth activities or a year of studies in the folk high school of The Finnish Bible Institute.

At the beginning of the development work, a survey was conducted for young adults who had previously been involved in the activities of the Bible Institute. 40 young adults answered the survey. The aim of the survey was to find out what needs and wishes the young adults had regarding future activities. A planning day was organized for the young adults where new ideas for the future activities were invented through methods that support involvement and communality. Based on the survey and the planning day, a weekly Bible study group was established for the target group.

A total of about 20 young adults participated in the planning day and the Bible study group. Five people participated in the planning day and the number of participants in the Bible study group varied from zero to thirteen at different times. Aligned with the goal, the participants were current and former students at The Finnish Bible Institute folk high school and other young adults who had previously been involved in the activities of the Bible Institute.

Due to the irregular participation of the young adults, the Bible study group meetings did not form one united community. However, many of the participants knew each other beforehand and many got the opportunity to meet new people. The participants gave positive verbal feedback about the content and communality of the Bible study group. They experienced the open discussion atmosphere as particularly positive. To evaluate the final fulfillment of the goals of communality and connecting to the parish, a longer period of time would be required to observe the development of the community.

Keywords: Bible study groups, communality, Evangelical Lutheran Church, involvement (participation), religious organisations, religious spirituality, young adults

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	4
2 NUORET AIKUISET JA KIRKKO	5
2.1 Nuoren aikuisen määritelmä	5
2.2 Nuoret aikuiset Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa	6
2.3 Nuorten aikuisten hengellisyys.....	9
2.4 Yhteisöllisyys ja osallisuus nuorten aikuisten seurakuntayhteydessä .	12
3 YHTEISTYÖKUMPPANI JA TAUSTA.....	15
4 OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS JA TAVOITE	17
5 NUORTEN AIKUISTEN TOIMINNAN KEHITTÄMINEN JA MENETELMÄT	18
5.1 Kehittämisen alkuvaiheet ja eteneminen	18
5.2 Alkukartoituskysely.....	21
5.3 Suunnittelupäivä	26
5.4 Nuorten aikuisten avoin raamattupiiri	30
5.5 Raamattupiirikerrat ja niiden arviointi	36
6 POHDINTA	41
6.1 Opinnäytetyön tavoitteiden toteutuminen ja johtopäätökset	41
6.2 Jatkotutkimus- ja kehittämissideat	45
6.2 Ammatillinen kasvu	48
6.3 Eettisyys ja luotettavuus kehittämisprosessissa ja opinnäytetyössä ...	56
LÄHTEET	59
LIITE 1. ALKUKARTOITUSKYSELY.....	67

1 JOHDANTO

Nuoren aikuisen voi olla vaikeaa löytää omaa paikkaansa seurakunnassa. Nuorisotyön ja isostoiminnan jälkeinen siirtymä aikuisille suunnattuihin työmuotoihin ei ole helppo, ja moni putoaa tämän siirtymän aikana kokonaan pois seurakunnan toiminnasta (Hannikainen, 2020, s. 173). Oman haasteensa nuorten aikuisten seurakuntayhteydelle loi korona-aika, joka lisäsi hengellisen yksinäisyyden kokemusta ja heikensi nuorten aikuisten osallistumisaktiivisuutta seurakunnan tapahtumiin (NAVI, 2021).

Opinnäytetyömme työelämäyhteistyötaholla Suomen Raamattuopiston Säätiöllä ei ole ollut viime vuosina nuorille aikuisille suunnattua säännöllistä toimintaa. Kauniaisten toimipisteellä toteutuu nuorisotyötä ja lisäksi siellä toimii kansanopisto nimeltä Suomen Raamattuopisto, jossa opiskelee paljon nuoria aikuisia. Yhteistyötahollamme ei ole kuitenkaan ollut sellaista nuorten aikuisten toimintaa tai yhteisöä, johon nuori aikuinen voisi kansanopistovuoden tai nuorisotyön toiminnan jälkeen tulla mukaan. Opinnäytetyössämme viittaamme tästä eteenpäin Suomen Raamattuopiston Säätiön nimellä ”Raamattuopisto” ja kansanopistoon nimellä ”Raamattuopisto (SRO)”.

Opinnäytetyössämme kehitimme Raamattuopiston nuorten aikuisten toimintaa ja yhteisöllisyyttä. Tavoitteena oli kehittää sellaista toimintaa ja yhteisöllisyyttä, joka nousee nuorten aikuisten omista toiveista ja tarpeista ja jossa nuoret aikuiset saavat kokea osallisuutta. Pyrimme tavoittamaan erityisesti niitä nuoria aikuisia, jotka olivat aiemmin osallistuneet Raamattuopiston toimintaan esimerkiksi nuorisotyön tai Raamattuopiston (SRO) kansanopistolinjojen kautta, mutta eivät olleet löytäneet omaa paikkaansa Raamattuopiston toiminnassa tämän jälkeen. Tavoitteenamme oli tukea seurakuntayhteyden jatkumoa ja nuorten aikuisten kiinnittymistä Raamattuopiston yhteyteen nuorisotyön toiminnan tai kansanopisto-opiskelun jälkeen.

2 NUORET AIKUISET JA KIRKKO

2.1 Nuoren aikuisen määritelmä

Nuoren aikuisuuden määrittelemisen ei ole yksiselitteinen asia, vaan määritelmä riippuu kontekstista. Nuorisolaissa nuorella tarkoitetaan alle 29-vuotiasta (L 1285/2016 3. §), minkä perusteella nuoren aikuisen voisi ajatella tarkoittavan täysi-ikäistä, alle 29-vuotiasta ihmistä. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon Milleniaalien kirkko -hankkeen yhteydessä toteutetussa tutkimuksessa Laiho määrittelee nuoren aikuisen 1990-luvulla tai vähän sen jälkeen syntyneeksi ihmiseksi. Hänen tutkimukseensa osallistuneet nuoret aikuiset olivat 16–28-vuotiaita. (Laiho, 2023, s. 319.)

Nuorten aikuisten hengellisyyttä tutkineet Nadal, Hardy ja Barry (2016, s. 1) käyttävät ikävuosista 18–25 käsitettä ”emerging adulthood”. Myös Arnett (2014, s. 7) on käyttänyt samaa 18–25 vuoden ikähaitaria ”emerging adulthood” -käsitteen yhteydessä. Arnett toteaa kuitenkin, että muotoutuvan aikuisuuden ajanjakson voisi yhtä hyvin ajatella jatkuvan 29-vuotiaaksi asti. Hän kertoo käyttävänsä itse molempia ikähaarukoita käsitteen yhteydessä, sillä muotoutuvan aikuisuuden loppuajankohta voi vaihdella. (Arnett, 2014, s. 7.)

Nuoren aikuisuuden määrittelyssä on myös mahdollista hyödyntää sukupolvijaottelua. Laihon tutkimukseen osallistuneet nuoret aikuiset olivat pääosin Z-sukupolven edustajia (Laiho, 2023, s. 319). Z-sukupolvella viitataan vuoden 1996 jälkeen syntyneisiin, kun taas milleniaaleilla eli Y-sukupolvella tarkoitetaan vuosien 1980–1996 välillä syntyneitä (Vappula, 2023, s. 7). Milleniaalien kirkko -artikkelikokoelmassa Z-sukupolven viitataan toisinaan käsitteellä nuoret aikuiset (Mikkola & Saarelainen, 2023, s. 7). Kuitenkin kirkon järjestämässä toiminnassa nuorten aikuisten tapahtumia on suunnattu usein sekä Z- että Y-sukupolvelle. Esimerkiksi Tikkurilan seurakunta kutsuu nuorten aikuisten toimintaansa mukaan 18–40-vuotiaita (Kirkko Vantaalla, i.a.).

Ikähaarukan sijaan nuorta aikuisuutta on toisinaan määritelty myös elämäntilanteen kautta, kuten aikana ennen perheellistymistä ja vanhemmuutta. Kuitenkin myös jo perheen perustaneet voivat määritellä itsensä nuoriksi aikuisiksi. (Kirkkohallitus, 2006, s. 4.) Arnett (2014, s. 1) nostaa esiin, miten paljon nuoren aikuisen elämä on ollut muuttunut viimeisen puolen vuosisadan aikana. Avioituminen ja perheen perustaminen tapahtuu koko ajan keskimäärin myöhemmin, opiskeluun käytetään enemmän aikaa ja työura koostuu yhden elinikäisen työpaikan sijaan useista lyhyistä työjaksoista eri työnantajilla. (Arnett, 2014, s. 1.)

Koska nuoret aikuiset ovat keskenään niin moninainen joukko, on mahdollista lähestyä nuoren aikuisen käsitteen määrittelyä myös ihmisen oman kokemuksen kautta. Esimerkiksi Tikkurilan seurakunta kutsuu nuorten aikuisten toimintaansa 18–40-vuotiaiden lisäksi myös kaikkia nuoriksi aikuisiksi itsensä ajattelevia (Kirkko Vantaalla, i.a.). Espoon seurakuntien sivuilla nuorten aikuisten toiminnan kuvataan soveltuvan niille, jotka ovat ohittaneet rippikouluiän mutta eivät vielä koe aikuistoimintaa itselleen sopivaksi paikaksi. Verkkosivulla mainitaan myös vielä erikseen, että nuoret aikuiset voivat olla hyvin erilaisissa elämäntilanteissa, kuten opiskelijoita, työssäkäyviä, sinkkuja tai perheellisiä. (Kirkko Espoossa, i.a.)

Tässä opinnäytetyössä ja toteuttamassamme kehittämistoiminnassa päädyimme laajaan nuoren aikuisen määritelmään ja määrittelemme nuoren aikuisuuden ihmisen oman kokemuksen kautta. Emme siis aseta nuorelle aikuisuudelle mitään ikään tai elämäntilanteeseen liittyviä määreitä. Seurakuntakontekstissa tarkoitamme nuorella aikuisella sellaista ihmistä, joka ei koe kuuluvansa enää nuorten toimintaan mutta ei myöskään vielä aikuisille suunnattuun toimintaan.

2.2 Nuoret aikuiset Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa

Nuoret aikuiset muodostavat merkittävän osan Suomen evankelis-luterilaisen kirkon jäsenistä. 20–39-vuotiaita on kirkon jäsenistä noin 21 % (Suomen ev.lut. kirkko, 2022). Kirkkoon kuuluvien nuorten aikuisten määrä on kuitenkin vähene-
mään päin. Vuonna 2019 suomalaisista 20–29-vuotiaista kirkkoon kuului 64 % ja 30–39-vuotiasta 53 %. Vertailukohtana voidaan pitää sitä, että 10–19-vuotiaista

suomalaisista kirkkoon kuului 82 %. (Sohlberg & Ketola, 2020, s. 55.) Vuonna 2022 kirkosta erosi joka kuukausi vähintään 1200 20–39-vuotiasta (Suomen ev.lut. kirkko, 2022).

Jo vuonna 2012 Kirkkohallitus (s. 48) totesi, että kokonaiset ikäluokat katoavat seurakunnasta isosiän jälkeen; rippikouluikässä kirkon toimintaan osallistuu koko ikäluokka ja muutaman vuoden päästä huomattava osa heistä eroaa kirkosta. Hannikainen (2020, s. 173) toteaa, että kirkon nuoriso- ja aikuistoiminnan välissä on niin suuri kuilu, ettei monikaan pääse sen yli. Tämä on yksi syy siihen, miksi monet nuoret aikuiset etäännyvät kirkosta (Hannikainen, 2023, s. 159). Porkan (2021, s. 149) mukaan melkein kaksi kolmesta isostoiminnassa mukana olevasta nuoresta tahtoi kuitenkin löytää seurakunnasta paikkansa myös isosaikojen jälkeen. Kysyntää nuorten aikuisten toiminnalle siis on.

Nuorten aikuisten vaikuttajaryhmä NAVI:n nuorille aikuisille toteuttaman kyselyn perusteella nuorten aikuisten oma kokemus seurakunnasta on linjassa edellä mainittujen tutkimusten kanssa. 37 % kyselyyn vastanneista 181 nuoresta aikuisesta koki, että nuoria aikuisia huomioidaan seurakunnan työssä melko vähän ja vain 17 % koki, että heitä huomioidaan paljon. Kyselyllä kartoitettiin myös nuorten aikuisten kokemuksia korona-ajan vaikutuksista hengellisyyteen. Yli 25 % vastanneista koki hengellisyytensä heikentyneen korona-aikana ja yli 20 % koki hengellistä yksinäisyyttä. Lisäksi 41 % vastaajista koki kaipausta seurakuntayhteyteen tai yhteisöllisyyteen. (NAVI, 2021.)

Nuorten aikuisten kirkosta eroamiselle on nuoriso- ja aikuistyön välisen kuilun lisäksi myös muita syitä, kuten elämänvaiheeseen liittyvät ajattelutapojen muutokset, henkilökohtaisten merkitysten puutteen kokeminen kirkon toiminnassa sekä yleiset länsimaiset muutostrendit (Hannikainen, 2023, s. 159). Hannikainen totesi vuonna 2020 (s. 158), ettei Suomen evankelis-luterilainen kirkko ole ollut motivoitunut tai kyvykäs huomioimaan nuorten aikuisten erityistarpeita eikä antamaan riittävästi rakennuspalikoita uskon, vakaumuksen ja arvojen muodostamiseen.

Evankelis-luterilaisen kirkon sivuilla esitelty Polku-toimintamalli, jonka tarkoituksena on auttaa seurakuntaa tukemaan lapsen, nuoren ja aikuisen elämää seurakuntayhteydessä, päättyy 21 ikävuoteen (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-a). Polku-mallin unelmana aikuistuville 19–21-vuotiaille nuorille on, että he voisivat kokea seurakuntansa ja uskonsa omakseen. Heidän olisi mahdollista viihtyä, kantaa vastuuta, löytää paikkansa ja toimia seurakunnassa, sekä löytää mahdollisuuksia dialogiseen keskusteluun. (Kirkkohallitus, 2021, s. 60.) 22-vuotiaille ja sitä vanhemmille annetaan vain lyhyt tavoite: ”Olen kristitty. Seurakunnassa saan olla kristitty itselleni merkityksellisellä tavalla.” (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-a.)

Viime vuosina Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa nuorten aikuisten tavoittamisen haasteet ja etäännyminen seurakunnasta on kuitenkin otettu huomioon ja niihin on pyritty vastaamaan. Vuonna 2021 alkanut Suomen evankelis-luterilaisen kirkon hanke ”Milleniaalien kirkko” lähestyi aihepiiriä seuraavin tavoittein (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-b):

1. Nuoret ja nuoret aikuiset kokevat kasteen ja kirkon jäsenyyden itselleen merkityksellisinä asioina, ja haluavat tuoda lapsensa kasteelle.
2. Kokemus kirkon jäsenyydestä lujittuu ja monipuolistuu, jäsenyys on yhä selvemmin tietoinen valinta.
3. Seurakuntiin syntyy uutta merkityksellistä yhteisöllisyyttä, jota rakentaa seurakuntalaisten aloitteellisuus, osaaminen ja yhdessä tekeminen.

Hankkeessa myös tuotettiin Milleniaalien polut -julkaisu, jonka tarkoituksena oli jatkaa Polku-mallia ulottumaan Z- ja Y-sukupolviin (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-c).

Suomen evankelis-luterilaisesta kirkosta puhuttaessa on otettava huomioon paikallisseurakuntien lisäksi myös kristilliset järjestöt ja herätysliikkeet, joista monet järjestävät toimintaa nuorille aikuisille. Kristilliset järjestöt ovat paikallisseurakuntarakenteen ohella kirkossa toimivia ryhmittymiä, jotka yhdistävät samanhenkisiä ihmisiä yli seurakuntien rajojen (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-d). Kristilliset järjestöt toimivat monesti yhteistyössä paikallisseurakuntien kanssa järjestäen esimerkiksi leirejä, tapahtumia ja muuta toimintaa. Joillakin kristillisillä järjestöillä on yhteyksiä herätysliikkeisiin, jotka ovat seurakuntien sisällä toimivia organisoituneita

kansanliikkeitä. (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-d.) Raamattuopiston tausta on niin kutsutussa viidennessä herätysliikkeessä (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-e).

Pääkaupunkiseudulla nuorille aikuisille järjestävät viikoittaista toimintaa esimerkiksi Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys, (Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys, i.a.), Opiskelija- ja koululaislähetys (Opiskelija- ja koululaislähetys, i.a.), Kansan Raamattuseura (Kansan Raamattuseura, i.a.) ja Helsingin kansanlähetys (Helsingin kansanlähetys, i.a.), jotka ovat kristillisiä järjestöjä. Lisäksi nuorille aikuisille on tarjolla myös harvemmin toteutuvaa toimintaa, kuten Lähetysyhdistys Kylväjän järjestämät Valo-illat (Lähetysyhdistys Kylväjä, i.a.).

Evankelis-luterilaisen kirkon piiriin syntyneet uudet jumalanpalvelusyhteisöt ovat vetäneet puoleensa nuoria aikuisia (Hannikainen, 2023, s. 159). Nämä kirkon paikallisseurakuntien sisään tai niiden liepeille järjestäytyneet yhteisöt ovat syntyneet tarjoamaan vaihtoehtoista jumalanpalveluskulttuuria, jonka tarkoituksena on olla tämän päivän ihmisille matalammalla kynnyksellä lähestyttävää kuin perinteinen jumalanpalveluskulttuuri. Tässä niin kutsutussa yhteisöliikkeessä tuetaan yhteisöllisyyttä mahdollistamalla seurakuntalaisten osallistuminen jumalanpalvelusten toteuttamiseen eri rooleissa. Herätysliikkeistä ja kristillisistä järjestöistä yhteisöliike eroaa siinä, ettei sillä ole yhtenäistä organisaatiota. (Hannikainen, 2020, s. 158–159.) Tällaisia jumalanpalvelusyhteisöjä pääkaupunkiseudulla ovat esimerkiksi Verkosto-seurakunta (Kotiryhmäverkosto ry, i.a.) sekä Tuomasmessu (Tuomas-yhteisö ry, i.a.).

2.3 Nuorten aikuisten hengellisyys

Nuoressa aikuisuudessa etsitään ja pohditaan omia arvoja, uskomuksia ja hengellisyttä (Barry ym., 2010, s. 311). Useiden tutkijoiden mukaan ihmisen uskonnollinen orientaatio sekä arvomaailma vakiintuvat nuoren aikuisuuden aikana ja niihin harvoin tulee suuria muutoksia enää myöhemmin elämässä (Hannikainen, 2023, s. 172). Nuoret aikuiset ovat keskenään hyvin erilaisia ja myös heidän arvonsa sekä ajatuksensa hengellisistä asioista ja kirkosta eroavat toisistaan (Vappula, 2023, s. 15).

Milleniaalien polut -julkaisussa on jaoteltu nuoret aikuiset neljään eri ryhmään arvojen ja ajatustensa perusteella. Nämä neljä ryhmää ovat avomielinen kulttuurikristitty, perinteinen uskova, avomielinen maailmanparantaja ja perinteinen itseensäluottaja. (Vappula, 2023, s. 15.) Eniten 18–35-vuotiaiden ikäluokasta löytyy avomielisiä kulttuurikristittyjä ja kirkon jäsenistä heitä on 51 % tässä ikäluokassa. Perinteisiä uskovia on ikäluokkaan suhteutettuna Suomessa vähiten (13 %), mutta kirkon jäsenistä heitä on toiseksi eniten (18 %). Vähiten kirkkoon kuuluvissa nuorissa aikuisissa on perinteisiä itseensäluottajia (13 %). (Vappula, 2023, s. 16.)

Avomieliset kulttuurikristityt ovat arvoiltaan liberaaleja ja suvaitsevaisia. He ovat kiinnostuneita uskonnosta ja hengellisyydestä. Toisten auttaminen koetaan tärkeäksi ja kirkon diakoniatyötä arvostetaan. Kristillisiin juhliin ja toimituksiin tai muuhun kirkon toimintaan saatetaan osallistua, mutta suhde kirkkoon on silti yleensä melko etäinen. (Vappula, 2023, s. 18–19.) Perinteisille uskoville sen sijaan on ominaista selkeä usko ja elämänkatsomus sekä kirkon, sen sanoman ja toimitusten tärkeys. Monet perinteiset uskovat osallistuvat kirkon toimintaan säännöllisesti ja ovat mahdollisesti mukana vapaaehtoisina seurakunnassa. Hengellisyys ja usko ovat merkittävässä osassa perinteisten uskovien elämässä. (Vappula, 2023, s. 24–25.)

Avomielisille maailmanparantajille tärkeää on globaali oikeudenmukaisuus ja tasa-arvo sekä ympäristökysymykset. Henkisiä asioita arvostetaan, mutta uskonnollisuutta ei koeta tärkeäksi. Henkisyys ei välttämättä vaadi yhteisöä, mutta kirkolla nähdään tärkeä rooli heikompiensa puolustajana. Suurin osa tähän ryhmään kuuluvista on naisia. (Vappula, 2023, s. 22–23.) Perinteiset itseensäluottajat sen sijaan arvostavat itsenäisyyttä, pärjäämistä, tiedettä ja yhteiskunnallista järjestystä. Kirkkoa ei koeta tärkeäksi eikä tuonpuoleisuutta oleelliseksi asiaksi. Suurin osa ryhmään kuuluvista on miehiä. (Vappula, 2023, s. 20–21.)

Milleniaalien kirkko -hankkeessa nuorten sukupolvien hengellisyyttä tutkittaessa havaittiin, että nuorilla aikuisilla on keskenään hyvin erilaisia hengellisiä kokemuksia. Monesti nuoret aikuiset kuitenkin käsitteellistävät hengellisiä

kokemuksiaan ja elämän suuria kysymyksiä tavoin, jotka eroavat perinteisten suurten uskontojen käsitteistöstä. Uskonnollisuuden muutokseen suhtaudutaan pääosin joustavasti ja muiden hengellisyyteen suvaitsevasti. Hengellisyys koetaan vastapainona suorittamiselle ja hengellisyydessä arvostetaan aitoutta. (Vappula, 2023, s. 28.)

Nuorten aikuisten hengellisyyden tai henkisyyden (spirituality) ja uskonnollisuuden (religiosity) välistä suhdetta ovat tutkineet Nadal, Hardy ja Barry (2016). Uskonnollisuuden ajatellaan usein olevan osallistumista ja sitoutumista institutionalisoihtuihin traditioihin ja oppiin, kun taas hengellisyys tai henkisyys nähdään ihmisen henkilökohtaisena pyhän etsintänä. Todellisuudessa käsitteet linkittyvät toisiinsa, eikä näin mustavalkoinen jaottelu uskonnollisuuden ja hengellisyyden välillä vastaa todellisuutta. (Nadal, ym. 2016, s. 1.) Jaottelu auttaa kuitenkin hahmottamaan nuorten aikuisten uskonelämän moniulotteisuutta.

Myös kyseisessä tutkimuksessa nuoret aikuiset jaettiin neljään eri kategoriaan. Kategoriat olivat 1) uskonnollinen ja hengellinen, 2) uskonnollinen mutta ei hengellinen, 3) hengellinen mutta ei uskonnollinen ja 4) ei uskonnollinen eikä hengellinen. Merkillepantavaa tutkimuksen tuloksissa oli se, että ryhmän 1) uskonnollisilla ja hengellisillä nuorilla aikuisilla oli muihin ryhmiin verrattuna kehittyneempi identiteetti, korkeampi psykologisen hyvinvoinnin taso ja pienempi taipumus epäsosiaalisuuteen, masennusoireisiin ja riskikäyttöön kuten alkoholin liikkäyttöön. Sen sijaan ryhmän 2) nuorilla aikuisilla, jotka olivat uskonnollisia mutta eivät hengellisiä, oli kaikkia muita ryhmiä kehittymättömämpi identiteetti, matalampi hyvinvointi ja suurempi riski masennusoireiden saamiseen ja riskikäyttäytymiseen. (Nadal, ym., 2016, s. 6.) Hengellisyydestä ja uskonnollisuudesta puhuttaessa onkin huomioitava näiden käsitteiden laajuus ja toisaalta se, että hengellisiksi tai uskonnollisiksi itsensä mieltävien ihmisten joukko voi olla keskenään hyvin moninainen.

Nadalin, Hardyn ja Barryn käyttämät kategoriat eivät ole suoraan rinnastettavissa Milleniaalien kirkko -julkaisun kategorioihin, mutta yhtymäkohtiakin löytyy. Perinteiset itseensäluottajat ovat lähimpänä ryhmän 4) nuoria aikuisia, jotka eivät ole hengellisiä eivätkä uskonnollisia, ja perinteiset uskovat taas muistuttavat ryhmän

1) hengellisiä ja uskonnollisia nuoria aikuisia. Näiden ääripäiden välille jäävät ryhmäjaot jakautuvat kuitenkin eri tavoin näissä eri tutkimuksissa, eikä niitä voi yhdistää toisiinsa. Milleniaalien kirkko -julkaisu ei myöskään mainitse mitään jaottelumiensa ryhmien jäsenten hyvinvoinnista tai identiteetistä vaan keskittyy siihen, miten ryhmien jäsenet suhtautuvat hengellisyyteen ja kirkkoon.

2.4 Yhteisöllisyys ja osallisuus nuorten aikuisten seurakuntayhteydessä

Nuorten aikuisten vaikuttajaryhmä NAVI:n kyselyyn vastanneista nuorista aikuisista joka viides kertoi kokeneensa korona-aikana hengellistä yksinäisyyttä tai kaipausta yhteisöllisyyteen. Kaksi viidestä kertoi kaipaavansa hengellisyyteensä seurakuntayhteyttä, yhteisöllisyyttä tai kontaktia muihin kristittyihin. (NAVI, 2021.) Seurakuntayhteydellä tarkoitamme tässä opinnäytetyössä yksilön omaa kokemusta yhteydestään tai kuulumisestaan johonkin paikallisseurakuntaan, kristilliseen järjestöön tai kristittyjen ryhmään. Seurakuntayhteyden toteutumismuotoja voisivat tässä määritelmässämme olla esimerkiksi seurakunnan tai kristillisen järjestön järjestämään toimintaan osallistuminen tai ajan viettäminen muiden kristittyjen kanssa.

Seurakuntayhteyden kokemiseen liittyy usein yhteisöllisyyden kokemus. Henttonen ja Thitzin (2013, s. 102) mukaan yhteisöllisyyden käsitteellä viitataan samaan aikaan sekä yhteiseen merkitykselliseen päämäärään että keskinäisiin välittämisen tunteisiin. Johonkin kuulumisen sekä hyväksytyksi ja vastaanotetuksi tuleminen ovat yhteisöllisyydessä oleellista (Henttonen & Thitz, 2013, s. 107). Yhteiset päämäärät, kokemukset ja arvot ovat yhteisöllisyyden peruspilareita (Helander, 2013, s. 24).

Yhteisöllisyys on ollut osa kirkon olemusta sen alkuaajoista lähtien, mistä kertovat monet Uuden testamentin tekstit (Vikström, 2023, s. 38). Kirkkoa tai seurakuntaa verrataan esimerkiksi ruumiiseen, jossa eri ruumiinjäsenet liittyvät toisiinsa muodostaen yhden ruumiin (Raamattu, 1992, Ensimmäinen kirje korinttilaisille 12:12). Kristillinen yhteisöllisyys voi olla todella intiimiä, sillä tästä yhteisöllisyydestä osallisten voi ajatella muodostavan ykseyden (Henttonen & Thitz, 2013, s. 108).

Tuonpuoleisuus ja sen läsnäolo voidaan ajatella uskonnollisen yhteisöllisyyden erityispiirteeksi (Helander, 2013, s. 23). Kirkon tarjoamaan yhteisöllisyyteen liittyy myös kristinuskon keskeinen ja ainutlaatuinen sanoma eli evankeliumi. Mikäli kirkon tarjoaman yhteisöllisyyden ei tahdo jäävän vain erillisiksi hajanaisiksi yhteisöiksi, tulisi tämän sanoman tulla esille kirkon kaikessa toiminnassa. (Helander, 2013, s. 26.)

Yhteisöllisyydessä nuoret aikuiset kokevat tärkeäksi samojen arvojen jakamisen ja samanhenkisyyden muun yhteisön kanssa. Arvoristiriidat voivat johtaa siihen, ettei yhteisöön haluta kuulua. (Vappula, 2023, s. 46.) Kristilliset järjestöt ja herätysliikkeet yhdistävät monesti sellaisia ihmisiä, jotka ovat keskenään samanhenkisiä (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-d). Näin ollen niiden voi olla mahdollista tarjota sellaista yhteisöllisyyttä, jossa yhteisön jäsenillä on yhteinen arvopohja.

Tärkeää nuorille aikuisille on myös se, että yhteisön saa valita itse ja että yhteisö koetaan henkilökohtaisesti merkitykselliseksi (Vappula, 2023, s. 46, s. 48). Ihmisten mielenkiinto lakkaa hyvin nopeasti sellaisissa jäsenyyksissä, jotka eivät ole ihmiselle henkilökohtaisesti mielekkäitä (Hannikainen, 2020, s. 162). Nuoret aikuiset ovat kokeneet kirkon tarjoaman yhteisöllisyyden monesti liian institutionaaliseksi ja ylhäältä alas rakentuvaksi. Myöskään kirkon tarjoama osallisuus ei ole aina houkuttanut nuoria aikuisia, sillä se ei ole vastannut heidän mielenkiinnonkohteitaan ja arvojaan. (Vikström, 2023, s. 39.)

Osallisuus on laaja käsite, johon liittyy esimerkiksi kuulumista, yhteisyyttä, osallistumista ja vaikuttamista (Terveiden ja hyvinvoinnin laitos, 2017, s. 3). Osallisuus on suomen kielessä käsitetty osallistumista laajemmaksi ja syvemmäksi käsitteeksi. Kun osallistuminen ajatellaan toisten järjestämässä toiminnassa mukana olemiseksi, kuuluu osallisuuteen vahvempi oma sitoutuminen toimintaan sekä valta vaikuttaa asioihin. (Thitz, 2013, s. 29.) Osallisuus on yksilön omakohtaista sitoutumista yhteisöön, jonka suhteissa yksilöllä saa olla aktiivinen rooli (Suomen ev.lut. kirkko i.a.-f). Näin ollen myös osallisuuden ajatuksen voidaan katsoa löytyvän samasta Uuden testamentin ruumisvertauksesta, jossa jokaisella kirkon jäsenellä on oma aktiivinen roolinsa ja tehtävänsä seurakuntaruumiissa (Raamattu, 1992, Ensimmäinen kirje korinttilaisille 12:12–31).

Osallisuuteen sisältyy myös vastuunkannon ja yhteisön elämän edistämisen mahdollisuus. Osallisuutta voidaan tarkastella ikään kuin prosessina, jossa ihminen luo ja pitää yllä suhdettaan yhteisöön. (Henttonen & Thitz, 2013, s. 110.) Osallisuudesta puhuttaessa myös korostuu monesti yksilön oma kokemus omasta osallisuudestaan. Kirkkohallituksen (2021, s. 69) mukaan erilaiset asiat luovat kokemuksen osallisuudesta eri ihmisille. Toiselle osallisuus on konkreettista silloin, kun hän on ollut mukana suunnittelemassa toimintaa ja jonkun toisen kohdalla oman paikan löytäminen ryhmässä voi tuottaa osallisuuden kokemuksen. Jollekin osallisuus voi olla tunnetta omistajuudesta ja ryhmään kuulumisesta. (Kirkkohallitus, 2021, s. 69.)

Kirkon tarjoamaa yhteisöllisyyttä ja osallisuutta haastaa se, miten nuoret sukupolvet suhtautuvat hengellisyyden yhteisölliseen luonteeseen. Vikströmin (2023, s. 39) mukaan hengellisyys mielletään nykyään monesti yhteisöllisen asian sijasta henkilökohtaiseksi asiaksi. Uskonnollisen identiteetin kestävyys vaatii kuitenkin ympärilleen sitä tukevan sosiaalisen ympäristön (Hannikainen, 2020, s. 172). Hannikaisen (2020, s. 173) tutkimuksessa selvisi myös, että yhteisölliselle uskonnollisuudelle on edelleen kysyntää, mutta yhteisöllisyyden sisällä tulisi kuitenkin järjestää mahdollisuus osallistua itselle sopivalla tavalla ja tilaisuus ottaa halutessaan vastuuta ja vaikuttaa. Hannikaisen mukaan tällaista yhteisöllistä ja osallistavaa uskonnollisuutta tarjoavat esimerkiksi uudet jumalanpalvelusyhteisöt ja niiden synnyttämä yhteisöliike (Hannikainen, 2020, s. 173).

Merkillepantavaa on se, että näiden Hannikaisen kuvaamien yhteisöjen hyödyntämät työtavat ja yhteisöllinen lähestymistapa ovat tyypillisiä piirteitä kirkon nuorisotyölle. Yhteisöllisyys on tärkeä osa kirkon lapsi- ja nuorisotyötä, mutta se hajoaa siirryttäessä aikuistyön piiriin. Esimerkiksi nuorisotyöhön olennaisesti kuuluvassa leiritoiminnassa hengellisyys toteutuu tiiviissä yhteydessä kristilliseen elämäntapaan ja yhteisöllisyyteen. Nuorisotyössä hyväksi havaittuja työmuotoja voitaisiin hyödyntää myös aikuistyössä. (Hannikainen, 2020, s. 172–173.)

3 YHTEISTYÖKUMPPANI JA TAUSTA

Opinnäytetyön työelämäyhteistyötahona oli Suomen Raamattuopiston Säätiö. Se on itsenäinen kristillinen järjestö, joka sitoutuu Raamattuun ja luterilaiseen tunnustukseen. Raamattuopiston tarkoituksena on evankeliumin julistaminen, Raamatun opettaminen, hengellisen kodin tarjoaminen ja lähetystyön tukeminen. Raamattuopistolla on toimintaa kolmessa toimipisteessä. Kauniaisten toimipisteessä sijaitsee kansanopisto nimeltä Suomen Raamattuopisto. Kauniaisten toimipisteen toimintaan sisältyy Raamattuopiston (SRO) kansanopistolinjojen lisäksi esimerkiksi jumalanpalveluselämää, nuorisotyötä ja julistustyötä. Kauniaisten lisäksi toimipisteitä ovat Oulun Kellonkartano sekä Vuokatinrannan leiri- ja kurssikeskus Sotkamossa. Raamattuopistolla on myös toimintaa ympäri Suomen yhteistyössä paikallisseurakuntien kanssa. (Suomen Raamattuopiston Säätiö, i.a.-a.)

Raamattuopistolla on yhteys viidenteen herätysliikkeeseen eli viidesläisyyteen tai uuspietismiin. Viidesläisyyden tausta on 1800-luvulla vaikuttaneessa pietismissä sekä amerikkalaisessa evankelioivassa herätyskristillisyydessä. Suomessa uuspietismi alkoi vaikuttaa Urho Muroman pitämien herätyskokousten kautta. Muroma oli myös perustamassa Raamattuopistoa. (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-e.)

Raamattuopiston (SRO) kansanopistossa opiskelee paljon nuoria aikuisia eri opistolinjoilla. Monet viettävät kansanopistossa välivuotta lukion tai ammattikoulun jälkeen. Kansanopistovuoden jälkeen Raamattuopistolla ei kuitenkaan opinnäytetyömme aloittamishetkellä ollut mitään nuorille aikuisille suunnattua pysyvää toimintamuotoa tai yhteisöä, jossa nuoret aikuiset voisivat jatkaa käymistä opiskeluiden päättyessä. Raamattuopiston nuorisotyö on aikaisemmin järjestänyt nuorille aikuisille erilaisia toimintamuotoja, kuten elämän suuria kysymyksiä käsittelevät Entä jos? -illat sekä nuorten naisten illat. Molemmat ovat kuitenkin päättyneet käytännön syistä, kuten tilamuutosten takia. Nuorten aikuisten toiminnassa on käynyt hyvinä aikoina paljonkin väkeä, ja toiminnan suunnitteluun ovat osallistuneet nuoret aikuiset itse, mikä on nähty voimavarana. (Tiina Karlsson, nuorisotyön johtaja, henkilökohtainen tiedonanto 28.9.2022.)

Yhteistyömme toteutui pääasiassa Raamattuopiston nuorisotyön kanssa. Yhteyshenkilönämme Raamattuopistolta oli nuorisotyön johtaja Tiina Karlsson. Teimme yhteistyötä myös Raamattuopiston (SRO) opintolinjojen linjavastaavien kanssa, joiden avulla pystyimme tavoittamaan kansanopistossa opiskelleita nuoria aikuisia. Kehittämistoimintamme toteuttamispaikkana olivat Raamattuopiston tilat Kauniaisissa.

Raamattuopisto opinnäytetyön toteuttamisympäristönä eroaa paikallisseurakunnista siinä, millaisia ihmisiä toimintaan osallistuu. Kun paikallisseurakunnat suunntaavat toimintansa pääosin niiden alueilla asuville ihmisille, voi kristillisen järjestön toimintaan osallistua ihmisiä yli kunta-, seurakunta- ja kirkkokuntarajojen. Mileniaalien polut -julkaisun neljästä nuorten aikuisten ryhmästä Raamattuopisto tavoittaa todennäköisesti eniten perinteisiin uskoviin kuuluvia nuoria aikuisia, sillä perinteiset uskovat pitävät arvossa Raamatun opetuksia (Vappula, 2023, s. 25) ja Raamatun opettaminen on yksi Raamattuopiston päätarkoituksista (Suomen Raamattuopiston Säätiö, i.a.-a). Perinteiset uskovat käyttävät myös paljon kristillistä mediaa (Vappula, 2023, s. 24) ja Raamattuopisto on edustettuna kristillisessä mediassa esimerkiksi oman kustannusliikkeensä Perussanoma Oy:n kautta, joka julkaisee kristillistä kirjallisuutta ja lehtiä (Suomen Raamattuopiston Säätiö, i.a.-a).

4 OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS JA TAVOITE

Opinnäytetyömme tavoitteena ja tarkoituksena oli kehittää Raamattuopiston nuorten aikuisten yhteisöllisyyttä ja toimintaa. Ajatuksena oli jatkuvuuden rakentaminen nuorisotyön toiminnan tai kansanopistovuoden jälkeiseen seurakuntayhteyteen. Pyrimme siihen, että mahdollisimman moni nuori aikuinen voisi löytää oman paikkansa Raamattuopistolta ja että toiminnassa sekä yhteisössä jo aktiivisesti mukana olleet voisivat kokea paikan pidemmällä tähtäimellä omakseen, eivätkä jäisi toiminnasta pois. Opinnäytetyön aloittamishetkellä Raamattuopistolla ei ollut säännöllistä nuorille aikuisille suunnattua toimintaa, joten tarkoituksenamme oli kehittää sellaista.

Tavoitteemme oli nuorten aikuisten toimintaa kehittäessä vastata nuorten aikuisten hengellisyyden ja hengellisen yhteisön tarpeeseen, jota korona-aika on NAVI:n nuorille aikuisille toteuttaman kyselyn mukaan lisännyt (NAVI, 2021). Tavoitteenamme oli kehittää sellainen yhteisö, jossa on mahdollista kokea hengellistä yhteyttä ja toteuttaa omaa hengellisyyttään. Tarkoituksena oli tarjota matalan kynnyksen osallistumismahdollisuuksia hengellisen yhteisön toimintaan.

Kehittämishankkeen hyötynä ja tavoitteena oli se, että kehittämämme toiminta ja yhteisöllisyys mahdollistaisi ja tukisi nuorten aikuisten osallisuutta. Pyrimme siihen, että jokainen kehittämäämme toimintaan osallistuva saisi olla omalla tavallaan osa yhteisöä ja kokea itsensä yhteisön jäseneksi. Tavoitteenamme oli tarjota nuorille aikuisille mahdollisimman mielekkäitä ja merkityksellisiä osallistumisen mahdollisuuksia, jotka nousevat nuorten aikuisten omista toiveista ja tarpeista.

5 NUORTEN AIKUISTEN TOIMINNAN KEHITTÄMINEN JA MENETELMÄT

5.1 Kehittämisprosessin alkuvaiheet ja eteneminen

Kehittämisprosessin keskeisimmät vaiheet olivat alkukartoituskysely, suunnittelupäivä ja raamattupiiri-illat. Kartoitimme kohderyhmämme ajatuksia ja toiveita aluksi kyselylomakkeella (LIITE 1). Tämän jälkeen järjestimme nuorille aikuisille suunnatun suunnitteluleiripäivän, jossa ideoitiin yhdessä, minkälaista toimintaa Raamattuopisto voisi tarjota nuorille aikuisille. Toiveiden ja ideoinnin pohjalta aloitimme Raamattuopistolla viikoittaisen raamattupiirin, joka kulki nimellä ”Nuorten aikuisten avoin raamis”.

Idea opinnäytetyön aiheeseen syntyi, kun mietimme itse nuorina aikuisina ja osa meistä Raamattuopiston (SRO) kansanopistolinjoja käyneinä, mitä Raamattuopistolla on tarjolla nuorille aikuisille. Huomasimme, ettei kansanopistolinjojen ja nuorisotyön toiminnan jälkeen nuorille aikuisille ollut tarjolla omaa toimintaa muutamia yksittäisiä tapahtumia lukuun ottamatta. Otimme yhteyttä Raamattuopiston nuorisotyöhön ja pohdimme yhdessä, voisimmeko opinnäytetyönämme kehittää nuorille aikuisille toimintaa Raamattuopistolla.

Raamattuopistolla on unelmoitu nuorten aikuisten toiminnan ja yhteisön aloittamisesta pitkään, mutta heillä ei ole ollut tarpeeksi työntekijäresursseja siihen (Tiina Karlsson, nuorisotyön johtaja, henkilökohtainen tiedonanto 26.5.2022). Kehittämistyömme nousi siis suoraan työelämätahon tarpeesta. Opinnäytetyösämme tehty kehittämistyö on työelämälähtöistä osallistavaa kehittämistä. Ammattikorkeakoulujen työelämälähtöisyys tarkoittaa sitä, että koulutuksessa tehdään yhteistyötä työelämän kanssa ja pyritään vastaamaan aitoihin työelämästä kumpuaviin kehittämistarpeisiin (Gothóni ym., 2016). Opinnäytetyömme aihe pohjautuu työelämän tarpeeseen ja opinnäytetyömme tuotos pyrkii hyödyttämään työelämää konkreettisella tavalla.

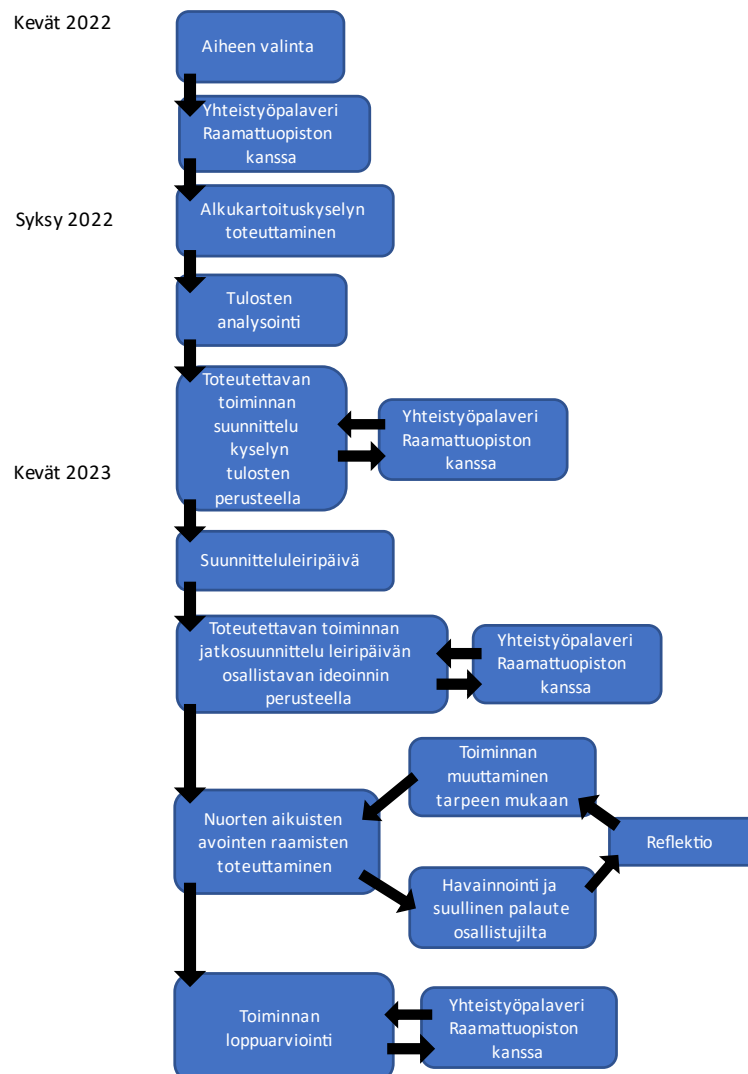
Kun huomasimme, että meidän ja Raamattuopiston näkemykset nuorten aikuisten työstä kohtaavat, aloimme suunnitella ja ideoida työtä yhteistyöpalaverien avulla. Halusimme lähestyä aihetta nuorten aikuisten osallisuuden kautta ja ottaa nuorten aikuisten toiveet ja tarpeet huomioon mahdollisimman hyvin koko prosessin ajan. Keskeisessä roolissa toiminnan aloittamisessa oli ajatus kokonaisuudesta ja jatkumosta, ei ainoastaan yksittäisestä toimintamuodosta. Nuorisotyön johtaja korosti ajatusta siitä, ettei tärkeää ole uuden toimintamuodon aloittaminen, vaan nuorten aikuisten yhteisön luominen (Tiina Karlsson, nuorisotyön johtaja, henkilökohtainen tiedonanto 26.5.2022). Otimme tämän näkökulman projektin keskiöön heti alusta alkaen.

Osallistava kehittäminen tarkoittaa sitä, että kehittämistyöhön voivat osallistua yhdessä esimerkiksi työntekijät, opiskelijat, tutkijat, opettajat, asiakkaat ja alueen ihmiset, ja että kehittäminen tapahtuu yhteistyön kautta kaikkien osapuolten toimijuus huomioiden. Osallistava kehittäminen pohjautuu toimintatutkimukseen. (Gothóni ym., 2016.) Myös meidän kehittämisprosessissamme oli näin ollen paljon toimintatutkimuksen piirteitä. Toimintatutkimuksessa toimintaan osallistuvat ihmiset eli tutkittavat ovat aktiivisia toimijoita tutkimuksen tekemisessä (Kuula, 2006). Omassa kehittämistyössämme pyrimme mahdollistamaan kohderyhmämme osallistumisen kehittämistyöhön Webropol-kyselyn ja suunnittelupäivän kautta. Hyvin merkityksellistä projektin kannalta on myös hiljainen tieto, joka on saatavissa vain organisaation työntekijöiltä tai muilta keskeisiltä henkilöiltä (Kymäläinen ym., 2016, s. 16), joita olivat meidän tapauksessamme Raamattuopiston työntekijät sekä suunnittelupäivään ja toimintaan osallistuneet nuoret aikuiset.

Toimintatutkimuksessa tavoitteena on käytännön kehittäminen ja muuttaminen (Keskitalo, 2020, s. 27), kuten meidän opinnäytetyössämme nuorten aikuisten toiminnan kehittäminen. Toimintatutkimuksessa käytetään usein monenlaisia menetelmiä ja aineistoja, laadullisia sekä määrällisiä (Jyrkämä, i.a.). Vaikka toimintatutkimuksessa korostuu käytäntö, myös teorialla on oma osansa (Keskitalo, 2020, s. 23–24). Kehittämistyömme pohjana oli teoreettinen tieto, aiemmin aiheesta tehty tutkimus sekä toteuttamamme kyselyn aineisto. Painopiste oli

kuitenkin itse toiminnan toteuttamisessa, jotta työstämme olisi aidosti hyötyä työelämälle ja valitsemallemme kohderyhmälle.

Tärkeää toimintatutkimuksessa on uuden kokeileminen ja kokeilun kautta oppiminen (Keskitalo, 2020, s. 28). Nuorten aikuisten avointen raamattupiiri-iltojen aloittaminen oli kokeilu, jonka yhteydessä opittiin ja saatiin lisää tietoa kohderyhmästä. Iltojen toteuttamisen yhteydessä refleктоimme toiminnan sisältöä, sen tavoittavuutta ja onnistuneisuutta toiminnalle asettamiemme tavoitteiden kannalta sekä teimme tämän pohdinnan pohjalta muutoksia oppien samalla koko ajan lisää. Kehittämistyön prosessin kuvaus on tiivistetty seuraavaan kaavioon:

5.2 Alkukartoituskysely

Taustaselvitykset ovat tärkeä osa erilaisia hankkeita. Niiden kautta voidaan nähdä sidosryhmän tarpeet ja näkemykset sekä hankkeen soveltuvuus toimintaympäristöön sekä sen tarkoituksenmukaisuus. (Silfverberg, 2007, s. 18.) Hanhikaisen (2020, s. 158) mukaan Suomen evankelis-luterilainen kirkko ei ole kyennyt huomioimaan nuorten aikuisten erityistarpeita. Tavoitteenamme oli omassa kehittämistyössämme huomioida nämä erityistarpeet ja vastata niihin. Kehittämishankkeemme lähtökohtia selvitimme toteuttamalla Webropol-kyselyn (LIITE 1), jolla kartoitimme Raamattuopistolla käyvien tai joskus toimintaan osallistuneiden nuorten aikuisten ajatuksia, toiveita ja tarpeita toteutettavan toiminnan ja seurakuntayhteyden suhteen. Kyselyn tuloksia käytettiin apuna kehittämistyön suunnittelussa ja toteutuksessa.

Kyselyn kautta tahdoimme mahdollistaa nuorten aikuisten osallisuuden tulevassa toiminnassa jo heti ideoinnista ja suunnittelusta lähtien. Osallisuuteen kuuluu se, että ihmisellä on vaikuttamisen mahdollisuuksia (Thitz, 2013, s. 29) ja toiminnan suunnitteluun osallistuminen voi mahdollistaa osallisuuden kokemuksen (Kirkkohallitus, 2021, s. 69–70). Kyselyllä pyrimme saamaan vastauksia seuraaviin kysymyksiin: Mikä on seurakunnassa ja seurakuntayhteydessä tärkeää nuorille aikuisille? Minkälaiseen toimintaan nuoret aikuiset tahtovat osallistua? Millaista toimintaa nuoret aikuiset tahtovat toteuttaa?

Kyselyn toteuttamisessa on otettava huomioon useita seikkoja, esimerkiksi lomakkeen laajuus ja ulkoasu. Sisällön loogisuuteen ja rakenteeseen tulee kiinnittää huomiota kokonaisuudessaan. Avoimia kysymyksiä tulee käyttää harkiten ja kysymyksenasettelun tarkkuustaso pitää olla riittävää. Kysymysten rakenteen ja vastausvaihtoehtojen on oltava tarkkaan harkittuja. (Tietoarkisto, i.a.) Webropol-kyselyä suunnitellessa ja tehdessämme kiinnitimme parhaamme mukaan huomiota edellä mainittuihin asioihin. Keskityimme selkeyteen sekä johdonmukaisuuteen ja mietimme tarkkaan kysymysten rakennetta, jotta kysymykset eivät olisi epäselviä tai monitulkintaisia. Pääasiassa kysely koostui monivalintakysymyksistä, joista vastaaja sai valita yhden tai useamman vastausvaihtoehdon.

Avoimia kysymyksiä, joihin vastaaja sai kirjoittaa oman vastauksensa, käytimme harkiten. Halusimme kuitenkin avointen kysymysten kautta antaa vastaajille mahdollisuuden tuoda esiin myös sellaisia ajatuksia ja näkökulmia, joita emme välttämättä itse olleet osanneet huomioida monivalintakysymysten muotoilussa.

Kysely toteutettiin syksyllä 2022 ja se jaettiin noin 200 Raamattuopiston toiminnassa aiemmin mukana olleelle nuorelle aikuiselle. Kysely lähetettiin nuorisotyön ja kansanopiston linjavastaavien keräämien sähköpostilistojen kautta. Kyselyyn vastasi 40 Raamattuopiston toiminnassa aiemmin mukana ollutta nuorta aikuista. Heistä noin 80 % oli käynyt aiemmin Raamattuopiston (SRO) kansanopistolinjan ja 30 % osallistunut aiemmin Raamattuopiston nuorisotyön toimintaan. 25 % oli käynyt Raamattuopiston rippikoulun ja 28 % kertoi osallistuneensa Raamattuopiston jumalanpalveluksiin. 20 % oli osallistunut kansanopiston viikonloppukursseille. Kysely oli suunnattu valitsemallemme kohderyhmälle, Raamattuopiston yhteydessä aiemmin olleille nuorille aikuisille. Kyselyn ei ollut tarkoitus olla yleistävä vaan ainoastaan valitsemaamme kohderyhmää koskeva. Sen ei siis ollut tarkoitus kartoittaa yleisesti tai laajemmin nuorten aikuisten toiveita ja ajatuksia seurakuntayhteyden suhteen, vaan hyödyttää suoraan työelämäyhteistyötoimaamme ja omaa kehittämistoimintaamme.

Kyselyn tulokset olivat osittain määrällisiä ja osittain laadullisia, sillä kysely sisälsi sekä monivalintakysymyksiä, että avoimia kysymyksiä. Kyselyssä oli yhteensä 10 kysymystä, joista kuusi oli monivalintakysymystä ja neljä avointa kysymystä. Viimeiseen monivalintakysymykseen (kysymys 9) vastasi 40 vastaajasta 38 ja viimeiseen avoimeen kysymykseen (kysymys 10) kirjoitti vastauksensa 32 vastaajaa, mikä kertoo siitä, että suuri osa kyselyn vastaamisen aloittaneista täytti kyselyn loppuun asti.

Määrällisen vastausaineiston analysoinnin teimme tilastollisin menetelmin. Webropol-järjestelmän luomat palkkikaaviot, jotka kuvasivat monivalintakysymysten eri vastausvaihtoehtojen valinneiden määriä visuaalisesti, havainnollistivat tuloksia. Apuna hyödynsimme myös vastausten viemistä Excel-taulukkoon. Taulukointi auttaa lisäämään havainnollisuutta (Alastalo & Borg, i.a). Tarkastelemme eri vastausvaihtoehtojen vastanneiden määrää lisäksi prosenttiosuuksina,

eli muutimme vastaajien määrän prosenttiosuuksiksi. Tarkastelimme esimerkiksi, kuinka iso prosenttiosuus kysymyksen ”Millaiseen nuorten aikuisten toimintaan haluaisit osallistua?” vastaajista kannatti raamattupiiritoimintaa, ja vertasimme prosenttimäärää muiden vaihtoehtojen valinneiden prosenttimääriin. Tämän avulla saimme vertailtua kunkin vastauksen yleisyyttä kokonaisvastaajamäärään verrattuna jokaisen kysymyksen kohdalla erikseen sekä näimme selkeästi kunkin vastausvaihtoehdon yleisyyden kysymykseen vastanneiden kesken.

Laadullisen vastausaineiston analysoinnissa käytimme menetelmänä teemoittelua. Teemoittelun avulla voi löytää vastauksista tutkimuksen kannalta oleelliset teemat ja usein esiintyvän sisällön (Juhila, i.a.). Etsimme avointen kysymysten vastauksissa usein toistuvat teemat ja teimme luettelon siitä, kuinka monessa vastauksessa nämä teemat esiintyvät. Ensin etsimme kunkin kysymyksen vastausaineistosta, mitkä sanat esiintyivät eniten. Usein esiintyvien sanojen etsinnässä otimme huomioon ne sanat, jotka olivat oleellisia kysymyksen kannalta, emme siis esimerkiksi konjunktioita tai täytesanoja. Eniten esiintyviä sanoja käytimme teemojen luomisen pohjana. Tämän jälkeen etsimme aineistosta näihin sanoihin läheisesti liittyviä sanoja ja yhdistelimme niitä aiemmin löydettyjen teemojen kanssa tarkentaen samalla teemoja. Esimerkiksi ystävyys-teeman alle mahtui useasti aineistossa esiintyvän ”ystävä”-sanon lisäksi myös ilmaisut ”toisten tunteminen” ja ”läheiset ihmissuhteet”.

Teemoittelun apuvälineenä käytimme kvantifiointia, eli laskimme tiettyihin teemoihin sisältyvien elementtien esiintyvyyden määrän vastausaineistossa. Kvantifiointi ja laskeminen auttavat aineiston analyysin systematisoinnissa, eikä analyysi jää silloin vain analyysin tekijän olettamusten ja mielikuvien varaan (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka, 2006a). On kuitenkin huomioitava, että laadullisesta vastausaineistosta tehdyt laskelmat ovat aina analyysin tekijän luoma konstruktio, sillä analyysin tekijä päättää, minkälaisia asioita laskee, ja analyysiin sisältyy aina tulkintaa. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka, 2006a.)

Tästä syystä vertailimme tekemäämme teemaluetteloa ja laskemisen tuloksia siihen, minkälainen kokonaiskuva avointen kysymysten vastauksista meille välittyi. Aineistoa tuleekin lukea kokonaisuutena, ei vain yksittäisten sanojen summana,

jotta paras tieto tekstistä välittyisi (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka, 2006a). Lisäksi tahdoimme huomioida myös yksittäiset vastaukset ja pohdimmekin yhdessä, minkälaista lisäarvoa ne toivat tekemäämme analyysiin ja miten niitä tulisi huomioida toiminnan suunnittelussa. Yhdessä vastauksessa esiintyi esimerkiksi toive perheleirin järjestämisestä, mutta koska olimme yhdessä jo aiemmin kehittämistoiminnan suunnittelussa rajanneet lapsiperhetoiminnan pois, emme huomioineet tätä yksittäistä kommenttia sen enempää oman toimintamme suunnittelussa.

Monivalintakysymyksissä selvisi, että nuoret aikuiset toivoivat toteutettavalta toiminnalta säännöllisyyttä. Viikoittain tai useammin toimintaan tahtoi osallistua 52 % vastaajista. Toiminnan toteuttamiseen sen sijaan vain 13 % toivoi pääsevänsä viikoittain osallistumaan ja 87 % halusi osallistua kuukausittain tai harvemmin. 63 % vastaajista ilmoitti, että arjen muut kiireet saattavat estää toimintaan osallistumista.

Sisällöllisesti nuoret aikuiset toivoivat erityisesti raamattupiiriä (72 %) tai raamattuopetusta (67 %). Vastaajia kiinnostivat myös leiritoiminta (62 %), konsertit (62 %) ja jumalanpalvelukset (59 %). Seurakuntayhteydessä kavereita piti tärkeänä 80 %, hengellistä sisältöä ja raamattuopetusta molempia 78 %, kristittyjen yhteyttä ja rukousta molempia 73 % ja yhteisöön kuulumista 68 %. Toiminnasta tiedottamisen nuoret aikuiset toivoivat tapahtuvan Instagramin (58 %), sähköpostin (55 %) ja verkkosivujen (37 %) kautta. Nämä olivat selkeästi toivotuimmat tiedotuskanavat – seuraavaksi suosituimpia Facebookia ja WhatsAppia toivoi vain 21 % vastaajista.

Avoimista kysymyksistä saatu laadullinen vastausaineisto tuki määrällisestä aineistosta saatua tietoa, mutta myös uusia näkökulmia aiheeseen löytyi. Avomissa kysymyksissä vastaajat toivoivat avointa keskustelua, uusiin ihmisiin tutustumista matalalla kynnyksellä, rukousta ja musiikkia. Myös toiminnan keskittymisen Raamattuun sekä Jeesukseen tai Jumalaan nousi esille useissa vastauksissa. Seurakuntayhteydessä tärkeiksi teemoiksi koettiin ystävyys, hengelliset asiat, yhteisöllisyys, mahdollisuus osallistumiseen omien toiveiden mukaan ja eri ikäisten seurakuntalaisten välinen yhteys.

Tärkeää informaatiota meille antoivat myös monivalintakysymyksiin sisältyvän vastausvaihtoehdon ”muu, mikä?” vastaukset. Esimerkiksi kysymyksessä ”Millaiset syyt saattaisivat estää sinua osallistumasta Raamattuopiston toimintaan?” suosituin vastausvaihtoehto oli ”arjen muut kiireet”, jonka valitsi 63 % vastaajista. Seuraavaksi yleisin syy löytyi ”muu, mikä?” -vaihtoehdon vastauksista: 16 vastaajaa kertoi syyksi pitkän välimatkan tai huonon sijainnin. Tätä vaihtoehtoa emme itse olleet tajunneet sisällyttää valintavaihtoehtoihin. Vastaus kuitenkin antaa tärkeää tietoa siitä, että Raamattuopiston nuorten aikuisten toiminnalle olisi kysyntää myös muualla päin Suomea. Muita keskeisiä mahdollisia esteitä toimintaan osallistumiselle olivat se, että vastaaja on mukana jonkun muun seurakunnan toiminnassa (28 %) ja se, ettei vastaaja tunne ketään Raamattuopistolta ennestään (25 %).

Kyselyn vastaukset vahvistavat ajatusta, että Raamattuopisto tavoittaa toiminnallaan Milleniaalien polut -julkaisun neljästä nuorten aikuisten tyypistä erityisesti perinteisiä uskovia. Vastauksista heijastui kirkon sanoman ja hengellisten asioiden tärkeys sekä Raamatun merkitys. Nämä ovat perinteisille uskoville tyypillisiä piirteitä (Vappula, 2023, s. 24–25). Nadalin, Hardyn ja Barryn (2016, s. 1–2) käyttämässä neljän kategorian mallissa kyselyyn vastanneista nuorista aikuisista suuri osa kuuluu todennäköisesti ”uskonnollinen ja hengellinen” -kategoriaan, sillä vastausaineistosta välittyi selkeästi sekä hengellisten asioiden henkilökohtainen merkitys että kirkon ja seurakunnan toiminnan tärkeys vastaajille.

Vastauksista kävi myös ilmi, että kysyntää yhteisölliselle hengellisyyden harjoittamiselle löytyy. Tämä tukee Hannikaisen (2020, s. 173) tutkimuksessa saatuja tuloksia siitä, että yhteisölliselle uskonnollisuudelle on edelleen tarvetta. Vappulan (2023, s. 46) mukaan samojen arvojen jakaminen muun yhteisön kanssa on nuorille aikuisille tärkeää yhteisöllisyydessä. Osasta vastauksista välittyi tämä sama viesti, mutta osassa vastauksissa toivottiin myös avoimuutta erilaisilla tavoilla ajatteleville ihmisille ja dialogia erilaisten näkemysten välillä.

Vaikka osallisuus-käsitettä ei kyselyssä esiintynytäkään, vastauksista kävi ilmi se, että osa vastaajista oli kiinnostunut toiminnan suunnittelusta, järjestämisestä ja

toteuttamisesta käytännön tehtävissä. Useista vastauksista kävi kuitenkin myös ilmi, ettei vastuuta haluttu liikaa ja toteuttamiseen osallistumista pidettiin myös kuormittavana ajatuksena. Tähän todennäköisesti liittyy myös se, että 63 % vastasi, että arjen muut kiireet voivat estää osallistumista toimintaan. Monilla nuorilla aikuisilla on siis paljon muita kiireitä ja vastuita, mikä saattaa vähentää halukkuutta toimia vastuutehtävissä seurakunnassa.

5.3 Suunnittelupäivä

Kyselyn vastausten analysoinnin jälkeen päätimme järjestää Raamattuopistolla nuorille aikuisille suunnatun leirin ennen säännöllisen nuorten aikuisten toiminnan aloittamista. Päädymme leirin pitämiseen, sillä leiri toimintamuotona tukee vahvasti tavoitettamme yhteisön ja yhteisöllisyyden rakentamisesta. Ritokosken ja Porkan (2021, s. 280–281) mukaan leirillä ryhmäydytään, tutustutaan sekä koetaan yhteyttä ympäristössä, joka poikkeaa tavallisesta ja arkisesta ympäristöstä. Leiri mahdollistaa yhteisöllisyyden kokemuksen. Seurakuntana eletään yhdessä myös leirillä, ja näin ollen leiri antaa kokemuksen seurakuntayhteisöstä. (Ritokoski & Porkka, 2021, s. 280.) Toteuttamastamme alkukartoituskyselystä kävi ilmi, että yhteisöllisyyttä piti tärkeänä asiana seurakuntayhteydessä suurin osa vastaajista. Lisäksi leiritoiminta oli yksi kyselymme toivotuimpia toimintamuotoja – 62 % vastaajista toivoi leiriä – joten suunnitteluleirin järjestämiselle oli selkeät perusteet tavoitteidemme edistämisen näkökulmasta.

Ritokosken & Porkan (2021, s. 279) mukaan leiri olisi hyvä mieltää tavoitteelliseksi toiminnaksi, jolle on tärkeää asettaa tavoitteet ja seurata sekä arvioida näiden tavoitteiden toteutumista. Kahden päivän mittaiselle leirille asetimme tavoitteeksi tuoda nuoria aikuisia yhteen sekä rakentaa ja tukea nuorten aikuisten yhteisöllisyyttä Raamattuopistolla. Tavoitteen saavuttamiseksi aikomuksena oli viettää aikaa yhdessä Raamatun äärellä ja tutustua uusiin ihmisiin erilaisten yhteisten aktiviteettien kautta. Tavoitteena oli myös nuorten aikuisten osallisuuden tukeminen, johon oli ajatus pyrkiä ideoimalla ja suunnittelemalla tulevaa toimintaa yhdessä nuorten aikuisten kanssa. Tarkoituksena leirillä oli käydä avointa

keskustelua nuorten aikuisten toiveista toiminnan suhteen niin, että leirin jälkeen meillä olisi selkeä kuva, mitä nuoret aikuiset todella tahtovat. Tavoitteena oli se, että leirin jälkeen meillä olisi tarjota nuorille aikuisille jokin selkeä väylä osallistua säännöllisesti Raamattuopiston toimintaan.

Leirille ilmoittautui viisi osallistujaa, joista suurin osa oli senhetkisiä kansanopistolintojen opiskelijoita. Olimme kuitenkin yhdessä Raamattuopiston nuorisotyön kanssa päättäneet, että leiri järjestetään, jos sinne ilmoittautuu vähintään 15 osallistujaa, ja näin ollen leiri peruttiin. Järjestimme kuitenkin saman viikonlopun sunnuntaina 12.3.2023 nuorille aikuisille suunnittelupäivän, jolla oli samat tavoitteet kuin leirillä olisi ollut. Suunnittelupäivään osallistui viisi nuorta aikuista, joista neljällä oli yhteys Raamattuopistoon kansanopistolintojen tai nuorisotyön kautta ja yksi oli löytänyt mukaan kaverinsa kautta. Mielenkiintoista oli se, ettei kukaan näistä suunnittelupäivään osallistuneista nuorista aikuisista ollut ilmoittautunut leirille, eikä kukaan leirille ilmoittautuneista osallistunut suunnittelupäivään. Tarkkoja syitä tälle emme osaa sanoa, mutta voi olla, että suunnittelupäivään tulleet osallistujat eivät olisi ehtineet olla mukana koko leiriviikonloppua. Leirille sen sijaan saattoi olla ilmoittautunut osallistujia pidemmän välimatkan päästä, joten he eivät mahdollisesti nähneet järkeväksi tulla paikalle vain yhdeksi päiväksi.

Suunnittelupäivän ohjelmaan kuului kuulumisten vaihtoa, tutustumisbingo, Suuri Raamattutietovisa, yhteistä ideointia ja suunnittelua pienryhmäkeskustelun kautta, jumalanpalvelus ja ruokailu. Kuulumisten vaihdon ja tutustumisbingon tarkoituksena oli toisiin tutustuminen ja mahdollisen alkujännityksen vähentäminen. Raamattutietovisan kautta päästiin jatkamaan tutustumista, ja samalla pysyimme tarjoamaan nuorille aikuisille hengellistä sisältöä ja mahdollisuuden oppia uusia asioita Raamatusta. Yhteinen ruokailu antoi mahdollisuuden keskustella vapaammin erilaisista asioista ja tutustua lisää.

Suunnittelimme ja ideoimme yhdessä nuorten aikuisten toimintaa pienryhmäkeskustelun kautta. Niin kuin Koskimies ym. (2012, s. 10) mainitsee, nimenomaan yhdessä uuden luominen luo oppimisen tilan ja antaa hyvän pohjan suhteiden verkostossa syntyvälle vuorovaikutukselle. Uusi tieto, taidot, tulkinnat ja merkitykset, joita tällaisessa yksilöiden välisessä vuorovaikutuksessa syntyy, ovat

merkittäviä yksilön toimijuuden vahvistajia. Dialogin on mahdollista onnistua, jos se tapahtuu turvallisesti toiveikkaassa ilmapiirissä, jossa kehittämistarpeet ja huolet pääsevät näkyviin. (Koskimies ym., 2012, s. 10.) Onnistunut dialogi oli tavoitteenamme suunnittelupäivän pienryhmäkeskustelussa, jotta jokaisen ääni ja ideat pääsisivät kuuluviin. Käymämme pienryhmäkeskustelu oli idearikas ja jokainen pääsi ääneen, joten siltä osin suunnittelupäivä oli siis onnistunut.

Pienryhmäkeskustelussa sovelsimme aivoriihi-menetelmää. Aivoriihi-menetelmässä tuotetaan mahdollisimman paljon ideoita niin, että kaikki ryhmän jäsenet osallistuvat. Tämän jälkeen ideoita yhdistellään ja arvioidaan ja lopulta valitaan niistä parhaat. (Innokylä, i.a.) Työskentelyn aiheena oli miettiä, mitä sellaista Raamattuopisto voisi tarjota nuorille aikuisille, mitä se ei vielä tarjoa. Pohdinnan avuksi esitimme osallistujille rajatumpia teemoja, kuten ”toiminta”, ”yhteisöllisyys” ja ”käytännön järjestelyt, kuten paikka ja aika”, joita pohdittiin ensin pienryhmissä vapaasti ideoiden ja keskustellen. Tämän jälkeen molemmat ryhmät saivat kertoa omista ajatuksistaan ja ideoistaan, jotka kirjattiin ylös isolle paperille. Ryhmät saivat kommentoida toistensa ideoita ja kehittää niitä pidemmälle. Me pienryhmäkeskustelun ohjaajina kokosimme ajatuksia ylös reaaliaikaisesti keskustelun lomassa ja kysyimme tarkentavia kysymyksiä ideoista. Lopuksi keskustelimme vielä yhdessä siitä, mitkä ideat olivat ideointihetkessä saaneet eniten suosiota ja teimme sanallisen loppuyhteenvedon työskentelyn tuloksista valiten samalla yhteistuumin parhaat ideat.

Suunnittelupäivää ennen olimme itse ideoineet alkukartoituskyselyn perusteella säännöllisiä nuorten aikuisten iltoja, sillä ajattelimme, että niissä voisimme ottaa huomioon ja yhdistellä useampia alkukartoituskyselyn vastauksissa toivottuja toimintamuotoja. Halusimme kuitenkin joka vaiheessa toiminnan kehittämistä kuulla, mitä Raamattuopiston yhteydessä olevat nuoret aikuiset oikeasti toivovat. Suunnittelupäivässä ajatus nuorten aikuisten illoista ei noussut missään kohtaa esille nuorilta aikuisilta itseltään, ennen kuin itse kysyimme, mitä osallistujat niistä ajattelisivat. Ajatus raamattupiiristä tai muusta pienryhmästä sen sijaan tuli esiin useamman osallistujan taholta ja se oli myös aivoriihi-työskentelyn perusteella suosituin ideoista.

Suunnittelupäivän lopuksi osallistuimme yhdessä Raamattuopiston iltapäivämessuun, jonka ajattelimme soveltuvan aamumessua paremmin kohderyhmällemme. Iltapäivämessun tarkoitus on olla rento ja yhteisöllinen messu, ja musiikissa painotetaan virsien sijaan Viisikielisen lauluja (Suomen Raamattuopiston Säätio, i.a.-b). Messuun osallistumista perustelimme sillä, että 59 % Webropol-kyselyyn vastanneista oli toivonut jumalanpalvelukseen osallistumista ja sitä kautta saimme päivään lisää hengellistä sisältöä, joka oli kyselyssä toivottua.

Suunnittelupäivän jälkeen jäimme kokoamaan yhdessä Raamattuopiston nuorisotyön johtajan kanssa suunnittelupäivän antia. Suunnittelupäivässä tuli esille nuorten aikuisten kiinnostus Raamatun tutkimiseen sekä rentoon yhdessäoloon ilman painetta vapaaehtoistehtävissä toimimisesta. Mieleemme jäi erityisesti yhden suunnittelupäivän osallistujan kommentti osallisuuteen liittyen: ”Osallisuus voi olla myös kuormittavaa”. Sama teema oli esiintynyt jo Webropol-kyselyn vastauksissa niin monivalintakysymyksissä kuin avoimissa kysymyksissäkin. Osallisuuden mahdollisesta kuormittavuudesta kertonee jotain myös se, että avoimeen kysymykseen ”Miten haluaisit itse osallistua toiminnan toteuttamiseen?” antoi vastauksensa vain puolet kyselyn vastaajista.

Suunnittelupäivän tavoitteet toteutuivat osittain. Kehittämistoimintamme kannalta oli merkittävää jo se, että saimme järjestettyä nuorille aikuisille sellaista toimintaa, joka kumpusi suoraan heidän omista toiveistaan kyselyn vastausten kautta. Yhteisöllisyyttä syntyi uusiin ihmisiin tutustumisen kautta. Kävimme avointa ja dialogista keskustelua ideoiden tulevaa nuorten aikuisten toimintaa, mikä tuki nuorten aikuisten osallisuutta toiminnan suunnittelussa. Keskustelun perusteella saimme selkeän kuvan siitä, minkälaiseen suuntaan nuoret aikuiset toivoisivat toimintaa kehitettävän ja pystyimme tämän kuvan perusteella päättämään, minkälaista säännöllistä toimintaa alkaisimme kehittämistyönämme järjestämään.

Tavoitteiden toteutumista ja suunnittelupäivän tuotosten painoarvoa koko kehittämistoimintamme kannalta kuitenkin vähensi suunnittelupäivän pieni osallistujamäärä, sillä viiden ihmisen ideoita ja näkemyksiä ei voi suoraan yleistää koskemaan kaikkia Raamattuopiston yhteydessä olevia nuoria aikuisia. Näiden viiden ihmisen näkemykset kuitenkin tukivat hyvin Webropol-kyselyn vastauksista

saamaamme kokonaiskuvaa ja ohjasivat meitä arvioimaan kyselyn tuloksia myös uusista näkökulmista.

5.4 Nuorten aikuisten avoin raamattupiiri

Alkukartoituskyselyä ja suunnittelupäivää yhdistävistä teemoista ja ideoista keskusteltuamme päädyimme perustamaan viikoittaisen nuorten aikuisten avoimen raamattupiirin kehittämistyömme keskeisimpänä tuotoksena. Raamattupiirillä tarkoitetaan pienryhmää, jossa luetaan Raamattua ja keskustellaan luetusta kohdasta sekä monesti myös vaihdetaan kuulumisia ja vietetään yhdessä aikaa (Nissi, 2010, s. 11). Toteuttamiimme raamattupiiri-iltoihin sisältyi tutustumista, yhteislaulua, rukousta, Raamatun lukemista, keskustelua, vapaata oleskelua ja ilta-palaa. Raamattupiiri-iltojen tavoitteena oli olla yhteisöllisyyttä lisäävä ja tukeva toimintamuoto, josta voisi kehittyä nuorten aikuisten itsensä näköinen yhteisö. Iltojen tavoitteena oli tarjota nuorille aikuisille kokemuksia yhteisöllisyydestä ja osallisuudesta sekä tukea nuorten aikuisten hengellisyyttä. Lisäksi iltojen tavoitteena oli tukea nuorten aikuisten kiinnittymistä Raamattuopiston seurakuntayhteyteen.

Milleniaalien polut -julkaisussa (Vappula, 2023, s. 50) todetaan, että ryhmätoiminta vastaa nuorten aikuisten tarpeisiin, jos se vastaa heidän mielenkiinnon kohteitaan. Asioita ei voi tietää toisen puolesta, vaan on aina kysyttävä, jotta voi tiedostaa toisen aidot tarpeet. (Vappula, 2023, s. 50.) Raamattupiiri oli alkukartoituskyselyn vastaajien eniten toivoma toimintamuoto, ja sitä toivoi 72 %. Viikoittaisuutta toiminnalta toivoi noin puolet. Suunnittelupäivässä nuoret aikuiset toivoivat erityisesti pienryhmämuotoista toimintaa, ja raamattupiiri oli yksi heidän ehdottamistaan ideoista. Raamattupiiri toimintamuotona sekä toiminnan säännöllisyys nousivat siis suoraan kohderyhmämme toiveista. Noin kolme neljäsosaa kyselyyn vastanneista toivoi toiminnalta hengellistä sisältöä ja raamatunopetusta sekä kristittyjen yhteyttä ja rukousta, mikä myös vaikutti raamattupiiri-toimintamuodon valitsemiseen. Myös kyselyn avointen kysymysten puolelta nousi toive toiminnan keskittymisestä Raamattuun, Jeesukseen, Jumalaan, rukoukseen ja hengellisyyteen, mikä näkyi raamattupiiritoinnin toteutuksessa.

Raamattupiirin päiväksi päätimme tiistain, koska tiistaisin ei järjestetä muissa kristillisissä järjestöissä vastaavaa toimintaa, emmekä halunneet kilpailla muiden pääkaupunkiseudun kristillisten järjestöjen nuorten aikuisten toiminnan tai opiskelijatoiminnan kanssa. Kellonajaksi valikoitui 18:00. Valitsimme kellonajan sillä perusteella, että nuoret aikuiset ehtisivät paikalle töiden tai opiskelujen jälkeen, mutta pääsisivät myös kotiin riittävän aikaisin. Raamattupiirin ajankohta oli sopiva myös siksi, että sen päällä ei ollut kansanopistolintojen oppitunteja tai Raamattuopiston jumalanpalveluselämää. Keskustelimme ajankohdasta yhdessä myös suunnittelupäivässä ja tiistai-iltaa pidettiin yhtenä vartenotettavana vaihtoehtona.

Raamattupiiri-illan kulkua ja sisältöä mietimme kyselyn ja suunnittelupäivän pohjalta. Raamattupiirejä voidaan järjestää erilaisilla tavoilla. Raamattupiirillä saattaa olla ohjaaja tai opettaja, joka esittää kysymyksiä, keskustelu voi olla ohjattua tai vapaata tai sitä voi edeltää alustus aiheesta (Nissi, 2010, s. 56–57). Päätimme pyrkiä raamattupiirissä mahdollisimman vapaamuotoiseen keskusteluun ja joustavaan rakenteeseen, jotta nuorten aikuisten osallisuus voisi mahdollistua raamattupiiri-illoissa spontaanistikin. Työntekijävetoinen keskustelu tai alustusten pitäminen vaatisi lisäksi enemmän työntekijäresursseja, jolloin toiminnan jatkuvuus ja konseptin mahdollinen levittäminen eri puolille Suomea saattaisi olla tulevaisuudessa haastavampaa.

Illan alussa päätimme pitää nimi- ja kuulumiskierroksen, jotta toisilleen mahdollisesti vieraat ihmiset voisivat esittäytyä ja jokainen saisi tulla kohdatuksi ja päästä ääneen. Esittäytymis- ja kuulumiskierros toimi myös hyvänä jäänmurtajana ja antoi alkusysäyksen toisiin tutustumiselle. Tämän jälkeen pidimme vapaamuotoisen alkurukouksen ja lauloimme muutaman yhteislaulun. Rukous ja musiikki olivat alkukartoituskyselyssä toivottuja asioita seurakunnan toiminnassa ja ne mahdollistivat myös raamattupiirin osallistujien osallisuutta, kun he saivat osallistua laulamiseen, soittamiseen, biisien valintaan ja rukoilemiseen haluamallaan tavalla, aktiivisina toimijoina tai sivusta seuraten. Alkurukous raamattupiirin alussa auttaa orientoimaan ihmisiä tulevaan Raamatun tutkimiseen ja keskusteluun ja samalla

yhdistää raamattupiirin jäseniä yhdeksi joukoksi rukouksen me-luonteen kautta (Nissi, 2010, s. 63).

Myös hengellinen musiikki toimii ihmisiä yhdistävänä tekijänä ja voi luoda samalla yhteyttä korkeampaan voimaan tai pyhään (Murtonen, 2018, s. 217). Näin se voi tukea nuoren aikuisen hengellisyyttä. Murtonen (2018, s. 217) mukaan tuttu tai positiivisia tunteita herättävä musiikki tekee kirkon tapahtumista nuorten aikuisten silmissä kiinnostavampia ja lisää yhteisöllisyyden kokemusta. Lapsuudesta tai nuoruudesta tutut hengelliset kappaleet myös luovat hengellistä jatkumoa ihmisen elämään. (Murtonen, 2018, s. 217.) Musiikki siis tuki tavoitettamme yhteisöllisyydestä, osallisuudesta ja hengellisestä jatkumosta. Musiikin sijoittaminen raamattupiiri-illan alkuun myös mahdollisti sen, että ne nuoret aikuiset, jotka saapuivat hieman aloitusajan jälkeen, ehtivät paikalle raamattupiiriin ennen Raamatun lukemisen aloittamista ja pystyivät siten osallistumaan keskusteluun paremmin.

Raamatun lukemisen toteutimme niin, että kuuntelimme yhdessä Piplia-sovelluksesta raamatunkohdan lukien sitä kukin samalla hiljaa mielessä. Harkitsimme aluksi sellaista tapaa, jossa jokainen olisi vuorotellen päässyt lukemaan tietyn määrän raamatunjakeita, mutta ajattelimme, että kuuntelemalla ja mielessä lukeamalla jokainen pystyisi keskittymään tekstiin paremmin ja raamatunkohta tulisi silti tutuksi usean eri aistin kautta. Tällöin myöskään kukaan ei joutuisi osallistumaan lukemiseen tahtomattaan tai kokemaan painetta osallistumisesta. Tällaista tapaa lukea Raamattua emme olleen aiemmin kokeilleet, mutta saimme siitä positiivista palautetta. Tekstikohdan lukemisen ja kuuntelemisen jälkeen kokosimme yhdessä kysymyksiä, joita raamatunkohdasta oli herännyt. Jokainen sai vapaasti kertoa, minkälaisia ajatuksia tai pohdintoja tekstistä oli mieleen syntynyt ja minkälaisista teemoista tahtoi keskustella. Kun kysymykset oli keksitty, mietimme niitä 3–5 hengen pienryhmissä vapaasti keskustellen. Pienryhmätyöskentelyn jälkeen oli yhteinen purku, jossa jokainen ryhmä sai kertoa keskeisimmät ajatuksensa ja oivalluksensa. Yhteinen purku tarjosi mahdollisuuden käydyn keskustelun reflektointiin.

Raamatunkohdan käsittelyn jälkeen söimme yhdessä iltapalaa ja paikalle sai jäädä vapaasti oleskelemaan ja juttelemaan. Tämän tarkoituksena oli se, että

raamattupiirin kävijät saivat paremmin tutustua toisiinsa ja luoda ihmissuhteita, jotka eivät rajoitu vain tietyn yhteisen toiminnan toteuttamiseen. Vapaan oleskelun aikana oli mahdollisuus esimerkiksi pelata lautapelejä tai soittaa pianoa. Vapaamuotoisia hengailuiltoja oli alkukartoituskyselyssä toivonut 54 % ja lautapeli-iltoja 46 % vastaajista.

Raamattupiiri-iltojen tavoitteena oli luoda matalan kynnyksen mahdollisuus tulla nuorena aikuisena mukaan Raamattuopiston toimintaan ja päästä osaksi yhteisöä. Yhteisöön kuuluminen on yksi osallisuuden osa-alueista. Yhteisön jäsenyys rakentuu osallisuuden kautta, ja osallisuus myös pitää yllä yksilön suhdetta yhteisön jäsenyyteen. Osallisuuden avulla pyritään vahvistamaan yksilön merkityksellisyys ja kuuluvuuden tunnetta seurakunnissa. (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-f.) Tästä syystä oli tärkeää antaa mahdollisuus yksilöiden osallisuuteen raamattupiirin toteutuksessa. Jokainen kävijä sai osaltaan olla vaikuttamassa siihen, mitä eri kerroilla teimme. Raamatunkohdat, musiikkivalinnat ja iltapalavalinnat päätimme yhdessä. Näihin asioihin sai vaikuttaa kertomalla toiveensa ääneen. Vastuuta jaoimme kuitenkin vain niille ihmisille, jotka joko omasta aloitteestaan tai kysyttäessä ilmaisivat kiinnostuksensa vastuun ottamiseen, esimerkiksi yhteislaulujen säestykseen, raamatunkohdan valintaan tai yhteisten kysymysten ylös kirjoittamiseen. Näin toimimme siksi, että kyselyn perusteella halukkuus toiminnan toteuttamiseen ei ollut kovin suurta ja toiveena oli osallistuminen oman kiinnostuksen mukaan ilman liiallista vastuuta tai kuormittumista.

Raamattupiiri-illan kulun ohjaamisesta kannoimme vastuun me opinnäytetyön tekijät. Ryhmätoiminnan yhteydessä puhutaan monesti ryhmän vetämisestä, mutta kuten Sajalin (2021) mainitsee, ohjaaminen on oikea termi käytettäväksi. Sana ”ohjaaminen” kuvastaa paremmin ryhmän ohjaajan ja ryhmän muiden jäsenten rooleja – ohjaaja ei vain vedä muuta ryhmää perässään, vaan vuorovaikutus on vastavuoroisempaa ja kullakin ryhmän jäsenellä saa olla aktiivinen rooli. Asenteemme ryhmän ohjaamiseen oli nimenomaan olla tasa-arvoisessa asemassa yhdessä ryhmäläisten kanssa ja ohjata keskustelua tilannetajuisesti. Tässä auttoi se, että olimme samaa ikäryhmää kohderyhmämme kanssa. Ryhmää ohjatesamme pyrimme ottamaan kaikki ryhmän jäsenet tasapuolisesti huomioon ja tukemaan osallisuuden mahdollistumista.

Sajalin (2021) toteaa, että koronavuoden kokemusten perusteella ryhmätoimintaa kaivataan seurakuntien arkeen. Huomasimme myös itse opinnäytetyötä aloittaessamme, että aihe oli ajankohtainen ja ryhmämuotoiselle toiminnalle oli tarvetta nuorten aikuisten keskuudessa. Erilaiset ryhmät ovat keskeinen osa seurakuntien tarjoamaa toimintaa, ja seurakunnan ryhmiin osallistuvat kokevat ryhmällä olevan suuri merkitys heidän elämässään (Sajalin, 2021). Tavoitteenamme oli se, että nuoret aikuiset saisivat raamattupiirissä merkityksellisiä kokemuksia, sillä henkilökohtaiset merkitykset auttavat säilyttämään ihmisten mielenkiinnon yhteisön jäsenyydessä (Hannikainen, 2020, s. 162).

Nuorten aikuisten raamattupiiri oli aihekeskeinen ryhmä, jossa keskusteltiin erilaisista aiheista ja ajatuksista, jotka nousivat Raamattua lukiessa. Aihekeskeinen ryhmä on sellainen, jossa on jokin tietty aihe, josta keskustellaan, jaetaan ja vaihdetaan tietoa sekä saatetaan pyrkiä myös asenteiden muutokseen. Tämän kaltaisessa ryhmässä jaetaan ajatuksia yhdessä sekä annetaan ja saadaan tukea toisilta ryhmäläisiltä. Tällaisen ryhmän koko ja kokoontumistiheys voi vaihdella. (Vilén, 2008, s. 206–207.) Raamattupiirin kokoontumistiheys valittiinkin kohde-ryhmämme toiveiden mukaan ja ryhmän koko vaihteli eri viikkoina.

Se, että lähdimme toteuttamaan nimenomaan avointa raamattupiiriä, emmekä suljettua ryhmää, perustui siihen, että kyselyssä esiin nousi toive uusiin ihmisiin tutustumisesta matalalla kynnyksellä. Ryhmän avoimuus myös mahdollisti sen, että raamattupiiriin pystyi osallistumaan niinä viikkoina, kun arjen muut kiireet eivät sitä estäneet. Lisäksi ryhmän avoimuudella pyrittiin siihen, että osallistumisen kynnys olisi matalampi, kun ihmisten ei tarvinnut sitoutua uuteen toimintaan pitkäksi aikaa, vaan he saivat tulla vaikka vain mielenkiinnosta tutustumaan toimintaan.

Välitön kanssakäyminen sekä keskinäinen vuorovaikutus, jonka myötä yksilö saa olemassaololleen hyväksynnän, on edellytys yhteisön olemassaololle (Eilola & Moilanen, 2013, s. 11). Tästä syystä raamattupiirin kokoontumisissa oli keskeisenä osana keskinäinen vuorovaikutus ja dialogi osallistujien välillä. Raamatun lukemisen jälkeen vaihdoimme ajatuksia, jotka olivat heränneet kunkin kerran

raamatunkohdasta. Jokaiselle annettiin mahdollisuus puhua ja kertoa heränneitä ajatuksia. Vilénin (2008, s. 65) mukaan dialogisuus on tapa kohdata toinen ihminen ja toimia vuorovaikutustilanteessa. Dialogin piirteitä ovat tarkoitusten ja ajatusten selvittäminen ja siitä syntyvä yhteinen tiedonvirta. Dialogissa tärkeää on kuunnella toista ja olla avoin vuoropuhelussa syntyville asioille. Dialogissa on tarkoitus välttää nopeat johtopäätökset ja antaa mitä erilaisempien asioiden ja ajatusten leijailua ilmassa. Toisen asemaan eläytyminen ja omien mielipiteiden muodostamisen pitkittäminen ovat osa laadukasta dialogia. (Vilén, 2008, s. 65.) Pyrimme jokaisella kokoontumiskerralla pitämään dialogia mahdollisimman laadukkaana ja rakentavana, jotta jokaisella olisi helppo tuoda ajatuksiaan yhteiseen tarkasteluun ja tiedonvirtaan. Pyrimme pitämään ilmapiirin avoimena ja positiivisena arvostaen jokaisen yksilön keskusteluun tuomia ajatuksia sekä monenlaisia näkökulmia.

Raamattupiirissä ryhmän osallistujat rakentavat käsitystään ryhmänsä identiteettistä ja maailmankuvasta. Raamattupiiritöinnässä tapahtuu siis yhteisön rakentamista, mutta samalla myös yhteisön jäsenyyteen kasvamista ja sen tapojen ja sanaston oppimista eli sosiaalistumista yhteisöön. (Nissi, 2010, s. 310–312.) Järjestämässämme raamattupiirissä olivat vahvasti läsnä nämä molemmat puolet, yhteisön rakentaminen ja yhteisöön sosiaalistuminen, sillä perustamamme raamattupiiri oli uusi ryhmä ja yhteisö, joka oli kuitenkin osa Raamattuopiston toimintaa ja pyrki tarjoamaan jatkumoa Raamattuopiston tarjoamaan seurakuntayhteisöön.

Yhteisöllä oleva kulttuuriperintö, arvot ja normit vahvistavat yksilön identiteettiä, jos tämä kiinnittyy niihin (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-f). Raamattu oli selkeä valinta ryhmässä luettavaksi kirjaksi, koska se on perustana evankelis-luterilaisen kirkon opille ja sitä kautta myös Raamattuopiston arvoihin sopiva. Keskustelimme raamatunkohdista Raamattuopiston arvojen ja normien mukaisesti ja pidimme kiinni heidän luomastaan kulttuuriperinnöstä. Nämä kyseiset asiat olivat osa jo olemassa olevaa yhteisöä, jonka ympärille nuorten aikuisten toiminta oli tarkoitus rakentaa. Raamattuopiston arvoihin ja kulttuuriperintöön kiinnittyminen tuki tavoitettamme yhteisöllisyydestä. Yhteiset arvot ja johonkin kuulumisen toimivat yhteisöllisyyden rakennusaineena (Helander, 2013, s. 24).

Ryhmän toimintatapojen, arvojen ja kulttuuriperinnön oppimisen lisäksi raamattupiirissä opitaan myös Raamatusta. Raamattuun keskittyminen oli alkukartoituskyselyn perusteella nuorten aikuisten mielestä tärkeimpiä osa-alueita seurakuntayhteydessä. Raamattupiirissä Raamattua opitaan tuntemaan kokonaisuutena, sen tekstikohtia opitaan yhdistämään ja rinnastamaan toisiin raamatunkohtiin sekä omiin kokemuksiin ja lisäksi tekstin kulttuurihistoriallista kontekstia opitaan ymmärtämään. Raamattupiiri on siis uskonnollisen tiedon ja Raamatun tulkitsemisen oppimisen paikka. (Nissi, 2010, s. 309–310.)

5.5 Raamattupiirikerrat ja niiden arviointi

Raamattupiirikertoja oli yhteensä yhdeksän ja ne toteutuivat keväällä 2023. Raamattupiiristä oli tiedotettu Raamattuopiston nuorisotyön ja kansanopistolinjojen Instagram-tileillä, sähköpostitse ja sekä nuorisotyön että Raamattuopiston verkkosivuilla, kuten alkukartoituskyselyn vastauksissa oli toivottu. Myös Raamattuopiston jumalanpalvelusten tiedotusosiossa oli raamattupiiriä mainostettu ja Raamattuopiston seinille oli laitettu julisteita aiheesta. Näiden lisäksi kutsuimme ihmisiä mukaan henkilökohtaisin kutsuin ja viestein.

Raamattupiirikertojen lopussa annoimme aina nuorille aikuisille mahdollisuuden antaa palautetta suullisesti. Tämä palautteen anto toteutui vapaamuotoisesti ilman etukäteen muotoiltuja tai asetettuja vastausvaihtoehtoja. Palautteenantolanteet olivat hyvin luonnollisia eivätkä kovinkaan muodollisia, koska tavoitimme mahdollisimman autenttisia ja rehellisiä vastauksia. Palautteen kysyminen ja antaminen tapahtuivat muun raamattupiiri-illassa käydyssä keskustelun lomassa.

Suullisen palautteen lisäksi olemme arvioineet toimintaa jatkuvan havainnoinnin kautta. Havainnointi eli systemaattinen tarkkailu mahdollistaa välittömän ja suoran informaation saamisen yksilön ja ryhmien toiminnasta ja käyttäytymisestä luonnollisessa ympäristössä. Havainnointi voi olla joko osallistuvaa, jolloin tutkijalla on aktiivinen rooli, tai ei-osallistuvaa, jolloin tutkija pitäytyy vain havainnoitsijana. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka, 2006b.) Opinnäytetyössämme

toteutimme osallistuvaa suoraa havainnointia. Toiminnan aikana keräsimme havainnoinnin avulla nuorilta aikuisilta palautetta ja ideoita, jotta he saivat olla osallisina myös toiminnan arvioinnissa ja eteenpäin kehittämisessä. Havainnoidessa kiinnitimme huomiota seuraaviin asioihin: Miten yhteisö lähtee rakentumaan? Mitkä ovat yhteisön rakentumisen haasteita ja miten niitä voisi ratkaista? Mitkä menetelmät näyttävät toimivan ja mitkä eivät? Mitä kautta ihmiset löytävät raamattupiiriin ja tulevatko he uudelleen? Miten ihmiset kuvailevat kokemuksiaan toiminnasta? Miten ihmiset ilmaisevat viihtymistään raamattupiirissä?

Ensimmäisellä kerralla raamattupiirissä oli mukana 13 osallistujaa, joista suurin osa oli kansanopistolinjojen nykyisiä tai entisiä opiskelijoita. Aloimme käymään läpi Raamatusta Filippiläiskirjettä luku kerrallaan, eli ensimmäisellä kerralla aiheena oli ensimmäinen luku. Havaintojemme mukaan tunnelma oli aluksi hieman jännittynyt, mutta rentoutui kun kävimme kuulumiskierroksen ja pääsimme Raamatun ja siitä nousseiden kysymysten äärelle. Huomasimme, että on paljon helpompaa oleskella vapaasti sekä tutustua uusiin ihmisiin, kun on aluksi yhteistä ja ohjattua tekemistä. Ensimmäisen kerran ilmapiiriin vaikutti myös se, että suurin osa osallistujista tunsu toisensa etukäteen kansanopistolinjoilta, ja näin ollen heidän välilleen oli jo entuudestaan rakentunut yhteisöllisyyttä ja ystävyyttä.

Toisella kerralla raamattupiiriin ei tullut ketään meidän opinnäytetyön toteuttajien lisäksi. Päätimme jäädä odottamaan, jos joku saapuisi myöhemmin paikalle, mutta ketään ei saapunut illan aikana. Pohdimme syitä, miksi kukaan ei tullut paikalle, ja totesimme, että mahdollisesti ainakin sillä saattoi olla vaikutusta, että suuri osa musiikkilinjalaisista oli konserttimatkalla Bulgariassa. Monet matkalla olevista olivat osallistuneet raamattupiiriin ensimmäisellä kerralla. Vaikutusta saattoi olla myös sillä, että pääsiäinen oli juuri loppunut, eivätkä kaikki opiskelijat olleet välttämättä vielä palanneet Raamattuopiston (SRO) asuntolaan. Lisäksi iltaa ei ollut tällä kertaa mainostettu Raamattuopiston nuorisotyön ja kansanopistolinjojen Instagram-tileillä. Tämän perusteella päädyimme siihen, että iltojen mainostusta oli hyvä jatkaa ja pitää yllä koko raamattupiiri-iltojen jatkumisen ajan.

Kolmannella kerralla mukana oli meidän toteuttajien lisäksi kolme osallistujaa, jotka olivat olleet ensimmäisellä kerralla mukana. Kysyimme heiltä palautetta ja

he sanoivat, että he pitivät siitä, ettei raamatunkohtaa pohdittaessa ole valmiita kysymyksiä, vaan ne mietitään yhdessä. He mainitsivat myös, että Filippiäiskirje on ollut heidän mielestään hyvä kirja aloittaa. Lisäksi he mainitsivat, että raamattupiiri ohjaa heitä ajattelemaan ja kyselemään itse, mitä Raamatussa sanotaan, ja ajatuksia voi pallorella yhdessä. Heidän mielestään oli hyvä, ettemme me ohjaajat kontrolloineet keskustelua liikaa vaan se soljui luontevasti välillä aiheesta ja välillä sen vierestä. Eräs raamattupiirin kävijä kertoi, että halusi käyttää lyhyttä vapaa-aikaansa tullakseen raamattupiiriin aina kun vain pääsi. Hänen mukaansa raamattupiirikerrat olivat olleet rentoja sekä mukavia ja niihin oli ollut kiva tulla mukaan.

Meidän toteuttajien lisäksi neljännellä kerralla raamattupiiriin saapui yksi osallistuja. Osallistuja oli nuorteniltojen kävijä ja tuli mielenkiinnosta katsomaan, mikä nuorten aikuisten avoin raamattupiiri on. Alkuun kävimme esittäytymis- ja kuulumiskierroksen, jossa jokainen kertoi jotakin itsestään. Samalla kerroimme illan kulusta ja mitä tarkoituksena oli tehdä. Luimme yhdessä Filippiäiskirjeen kolmannen luvun ja nostimme esiin mieleen tulleita kysymyksiä. Lopuksi oli vapaamuotoista juttelua sekä pientä iltapalaa. Kävijä antoi hyvää palautetta siitä, että sai olla Raamatun äärellä yhdessä toisten nuorten aikuisten kanssa ja kyseli raamattupiiriin jatkumisesta syksyllä.

Viidennellä kerralla osallistujia oli yhteensä neljä meidän toteuttajien lisäksi. Kolme heistä oli aikaisemmilta kerroilta tuttuja ja yksi oli ensimmäistä kertaa mukana. Raamattupiirikerran aikana luimme Filippiäiskirjeen loppuun. Ilmapiiri oli rento ja saimme lopussa positiivista palautetta raamattupiiristä. Yksi kertoi mielestään yhteisöllisyyden toteutuneen hyvin ja piti rakenteesta, joka raamattupiirillä oli. Tämän lisäksi toinen kävijä sanoi pitäneensä raamattupiiristä ja kertoi tulevansa taas seuraavalla viikolla mukaan. Kaiken kaikkiaan oli havaittavissa aiempia kertoja enemmän sitoutumista ja kiinnostusta säännölliseen osallistumiseen. Tällä kertaa raamattupiiriä oli mainostettu Raamattuopiston ja kansanopistolinjosten Instagram-tileillä sekä Raamattuopiston jumalanpalveluksessa.

Kuudennella kerralla raamattupiiriin saapui kaksi osallistujaa, jotka olivat olleet mukana aiemminkin kerroilla. Osallistujat pääsivät itse vaikuttamaan siihen, mitä

raamatunkohtaa seuraavaksi Filippiläiskirjeen jälkeen lukisimme. Kysyimme ensin ehdotuksia, joita ei kuitenkaan heti tullut, joten ehdotimme useita eri vaihtoehtoja, josta osallistujat saivat päättää. Toisella osallistujista oli kuitenkin noussut esiin teologisia kysymyksiä hänen aiemmin itsekseen lukemiinsa raamatunkohtiin liittyen, joten päädyimme lukemaan näihin kysymyksiin liittyviä kohtia ja pohtimaan niitä yhdessä. Toinen kohdista oli Toisesta Mooseksen kirjasta ja toinen Evankeliumista Matteuksen mukaan. Annoimme keskustelun kulkeutua luontevasti juuri niihin aiheisiin ja kysymyksiin, joita osallistujilta näistä kohdista heräsi ja jotka olivat heitä aiemmin mietityttäneet. Keskustelu liikkui syvällisissä teologisissa teemoissa sekä haastavissa raamatuntulkinnallisissa kysymyksissä ja oli hyvin opettavaista ja antoisaa.

Seitsemännellä kerralla raamattupiiriin tuli kaksi osallistujaa, jotka olivat olleet mukana useamman kerran aiemminkin. Kuulumiskierroksen ja rukouksen jälkeen kävimme yhdessä keskustelua siitä, mitä Raamatun kohtaa tällä kertaa tutkisimme ja yhteisen mietinnän jälkeen päädyimme tarkastelemaan Psalmien kirjan ensimmäistä ja toista psalmia. Ilmapiiri oli hyvä ja rento, ja raamatunkohdasta nousi yhteisen keskustelun kautta monia uusia näkökulmia. Havaitimme, että illan lopun vapaa oleskelu oli kerta kerralta luontevampaa, kun ihmiset oppivat tuntemaan toisiaan paremmin.

Kahdeksannella kerralla tulivat samat kaksi kävijää kuin edellisellä kerralla, ja jatkoksi edelliselle kerralle tarkastelimme Psalmien kirjan kolmatta ja neljättä psalmia kuulumiskierroksen ja rukouksen jälkeen. Ilmapiiri oli jälleen hyvä ja kuulumiskierroksella keskustelimme, mihin kunkin asiat ovat viime viikkoihin verrattuna kehittyneet, kun olimme samalla ryhmällä kokoontuneet. Lopuksi kävimme yhdessä yhteisestä päätöksestä syömässä paikallisessa pikaruokaravintolassa.

Yhdeksännellä kerralla tulivat taas samat kaksi kävijää, joiden osallistuminen raamattupiiriin oli ollut melko säännöllistä. Kävimme Psalmeja eteenpäin ja tällä kertaa luimme viidennen ja kuudennen psalmin. Aiheesta ja sen ympäriltä syntyi paljon mielenkiintoisia pohdintoja ja keskusteluita. Lopuksi rukoilimme, söimme yhdessä iltapalaa ja keskustelimme tulevan kesän suunnitelmista.

Raamattupiirin onnistumista kokonaisuudessaan voidaan tarkastella monesta eri näkökulmasta. Raamattupiirikertojen keskimääräinen kävijämäärä oli noin kolme kävijää. Kävijämäärän perusteella voisi miettiä, oliko raamattupiiriä järkevää järjestää tai jatkaa kevään loppuun asti noin pienellä kävijämäärällä, ja tukiko se toimintamuotona kehittämistyölle asettamiemme tavoitteita. Kävijämäärätavoitetta emme kuitenkaan olleet asettaneet, vaan tärkeämpää oli kohdata yksilöllisesti jokainen raamattupiiriin tulija ja ottaa hänet osaksi ryhmää ja yhteisöä. Raamatussa Jeesus sanoo, että missä kaksi tai kolme ihmistä kokoontuu Hänen nimessään, siellä Hän itse on heidän keskuudessaan (Raamattu, 1992, Evanke-liumi Matteuksen mukaan 18:20), ja tästä syystä ainakin hengellisestä näkökulmasta voidaan ajatella, että pienenkin kristittyjen määrän kokoontuminen on merkityksellistä.

Raamattuopiston puolesta oltiin iloisia jo siitä, että nuorten aikuisten toimintaa ylipäättään on, eikä heidänkään puoleltaan ollut asetettu raamattupiirille mitään kävijämäärään liittyviä tavoitteita. Sajalinin (2021) mukaan seurakunnan järjestämällä ryhmätoiminnalla on suuri merkitys ryhmiin osallistuville ihmisille. Näitä näkökulmia peilaten kävijöiden antamaan positiiviseen palautteeseen ja toiveeseen, että raamattupiirit voisivat jatkua syksylläkin, ajattelemmme raamattupiiriin olleen onnistunut kokeilu, jonka jatkaminen ja eteenpäin kehittäminen voisi olla hyvä asia Raamattuopiston nuorten aikuisten työtä sekä muutamaa toimintaan sitoutunutta nuorta aikuista ajatellen.

6 POHDINTA

6.1 Opinnäytetyön tavoitteiden toteutuminen ja johtopäätökset

Konkreettisenä tarkoituksena kehittämistyössämme oli nuorten aikuisten toiminnan uudelleen aloittaminen ja kehittäminen Raamattuopistolla. Tämä toteutui nuorten aikuisten avoimen raamattupiirin muodossa. Lisäksi järjestimme nuorille aikuisille suunnatun suunnitteluleiripäivän. Tavoitteenamme oli huomioida toiminnan suunnittelussa nuorten aikuisten omat tarpeet ja toiveet. Tämä toteutui Webropol-kyselyn ja suunnittelupäivän kautta.

Keskeisenä tavoitteenamme oli tukea nuorten aikuisten osallisuutta. Nuorten aikuisten osallisuus oli koko prosessin ajan prioriteetti, johon halusimme panostaa. Nuoret aikuiset olivat aktiivisia toimijoita toiminnan ideoinnissa ja suunnittelussa Webropol-kyselyn ja suunnittelupäivän kautta. Toiminnan suunnitteluun osallistuminen mahdollistaa ihmisen osallisuutta (Kirkkohallitus, 2021, s. 69–70). Raamattupiirissä nuorten aikuisten osallisuus toteutui siinä, että osallistujat olivat aktiivisia toimijoita esimerkiksi yhteislaulujen säestäjinä, keskusteluaiheiden ja -kysymysten keksijöinä ja rukoilijoina. Osallistuminen ja toiminta ovatkin osallisuuden osa-alueita (Terveiden ja hyvinvoinnin laitos, 2017, s. 3). Osallisuuteen kuuluu myös mahdollisuus vaikuttaa yhteisössä (Thitz, 2013, s. 29). Nuoret aikuiset saivat vaikuttaa yhteisössä tekemällä päätöksiä käytännön asioissa, esimerkiksi halusivatko he laulaa yhteislauluja, mitä lauluja laulettiin, mitä Raamatun kohtaa tutkittiin tai mitä iltapalalla syötiin.

Kun tarkastellaan osallisuuden toteutumista kehittämistyössämme, on tärkeää ottaa huomioon, että prosessin joka vaiheessa vaikuttamassa ja osallistumassa oli eri ihmisiä. Suunnittelupäivään osallistuneista henkilöistä kukaan ei ollut kertakaan mukana raamattupiiri-illoissa. Näin ollen suunnitteluun osallistuivat eri henkilöt kuin itse toimintaan, eivätkä raamattupiirin osallistujat olleet itse suunnittelemassa raamattupiiri-iltoja. Voi kuitenkin olla, että raamattupiirikerroille osallistuneet nuoret aikuiset olivat vastanneet alkukartoituskyselyyn ja näin vaikuttaneet

järjestettävään toimintaan. Tätä emme kuitenkaan voi tietää, sillä kysely oli anonyymi. Emme siis voi olla varmoja, vastasiko raamattupiirikonsepti juuri niiden nuorten aikuisten tarpeisiin ja toiveisiin, jotka raamattupiiriin lopulta osallistuivat.

Toiminnalla tavoitimme juuri siihen kohderyhmään kuuluvia nuoria aikuisia, kuin olimme asettaneet tavoitteeksemme. Noin puolet toimintaan osallistuneista oli Raamattuopiston (SRO) kansanopistolinjoilla parhaillaan opiskelevia nuoria aikuisia. Lisäksi toimintaan osallistui entisiä kansanopistolinjalaisia sekä aiemmin nuorisotyön toiminnassa mukana olleita nuoria aikuisia. Tämän lisäksi oli muutama osallistuja, jolla oli Raamattuopistoon yhteys jumalanpalvelusten tai jonkun ystävän kautta. Kuten alkukartoituskyselyn vastauksista, myös toimintaan osallistujien kautta välittyi kuva siitä, että Raamattuopisto tavoittaa toiminnallaan Mileniaalien kirkko -hankkeen kategorioista erityisesti perinteisiä uskovia. Perinteisille uskoville tärkeää ovat sekä henkilökohtainen hengellisyys että kirkon toiminta ja Raamatun merkitys (Vappula, 2023, s. 24–25). Havaitsimme, että nämä asiat olivat tärkeitä myös toimintaan osallistuville nuorille aikuisille.

Pääasiassa satunnainen ja vaihtuva kävijäkunta sekä sitoutumattomuus toimintaan vaikuttivat siihen, ettei yhteisöllisyyden tavoitteemme toteutunut sellaisena kuin olisimme toivoneet. Toiminnalla tavoitimme melko laajan joukon kohderyhmäämme kuuluvia nuoria aikuisia, mutta vakiintunutta yhteisöllistä ryhmää ei ehtinyt syntyään, lukuun ottamatta kahta säännöllistä kävijää, joiden voitaisiin ajatella yhdessä meidän opinnäytetyön toteuttajien kanssa muodostaneen pienen yhteisön. Vakiintuneen yhteisön muodostumiseen kehittämistyömme aikaikkuna oli hyvin lyhyt. Lisäksi raamattupiirikerrat aloitettiin keskellä kevättä, mikä ei todennäköisesti ollut paras aika uuden toimintamuodon aloittamiseen, sillä kohderyhmällä saattoi olla aiemmin sovittuja säännöllisiä aikatauluja kevään ajalle. Kestävän yhteisön rakentumisen tavoitteen tulokset eivät näy heti, vaan tulevat ilmi vasta paljon myöhemmin.

Vaikka yhteisön rakentamisen ja yhteisöllisyyden tavoitteemme ei laajemmassa mittakaavassa toteutunutkaan, yhteisöllisyyttä toteutui kuitenkin jokaisessa raamattupiiri-illassa sekä suunnitteluleiripäivässä. Suullinen palaute, jota osallistujilta saimme yhteisöllisyyteen, osallisuuteen ja toiminnassa viihtymiseen liittyen,

oli poikkeuksetta positiivista. Erityisesti vapaa ja avoin keskusteluilmapiiri sai kiitosta. Helanderin (2013, s. 24) mukaan yhteiset päämäärät, kokemukset ja arvot rakentavat yhteisöllisyyttä. Näin ollen voidaan ajatella, että yhteisöllisyyden syntyyn toiminnassamme vaikuttivat todennäköisesti yhteinen ohjattu ja suunniteltu tekeminen, yhteinen arvopohja ja toiminnassa syntyneet yhteiset kokemukset. Yhteisöllisyydessä merkittävää on myös johonkin kuuluminen ja hyväksytyksi tuleminen (Henttonen & Thitz, 2013, s. 107). Raamattupiiriryhmään kuuluminen itessään oli siis jo yhteisöllisyyttä rakentava tekijä.

Hannikaisen (2020, s. 172–173) mukaan nuorisotyössä hyväksi koettuja työmuotoja voisi hyödyntää myös aikuistyössä. Kehittämistoiminnassamme sovelsimme nuorisotyössä paljon käytettyjä toimintamuotoja, leiritoimintaa ja raamattupiirikonseptia, joihin molempiin sisältyy tavoitteidemme kannalta tärkeä yhteisöllisyyden elementti. Kirkon tarjoama yhteisöllisyys on monesti koettu liian institutionaaliseksi ja ylhäältä alas rakentuvaksi (Vikström, 2023, s. 39). Omassa kehittämistoiminnassamme rakensimme toimintaa ja yhteisöä nuorten aikuisten kanssa ja heidän rinnallaan. Välttimme työntekijävetoisuutta ja jyrkkiä valta-asetelmia toiminnan toteuttajien ja osallistujien välillä.

NAVI:n (2021) kyselyssä esiin tulleet korona-ajan vaikutuksen nuorten aikuisten hengelliseen yhteisöllisyyteen olivat nähtävissä myös meidän kehittämämme toiminnan osallistujakunnassa. Useampi osallistuja kertoi, että korona-aika oli lisännyt yksinäisyyttä ja vähentänyt seurakunnan toimintaan osallistumista. Luomamme yhteisö ja raamattupiiritoiminta tarjosivat mahdollisuuksia hengellisuuden yhteisölliseen toteuttamiseen. Korona-ajalla on ollut myös muunlaisia vaikutuksia hengelliseen yhteisöllisyyteen, mikä näkyi esimerkiksi siinä, että suunnittelupäivässä tuli esiin toive etäyhteyksin toteutuvasta nuorten aikuisten toiminnasta.

Tavoitteenamme kehittämistoiminnassa oli myös tukea seurakuntayhteyden jatkumoa Raamattuopistolla kansanopistolinjojen tai nuorisotyön toiminnan jälkeen. Jatkumo kansanopistolinjoilta nuorten aikuisten toimintaan toteutui joissain määrin. Raamattupiirin kävijöiden joukossa oli nykyisiä ja entisiä kansanopistolinjojen opiskelijoita, mutta säännöllisesti viikoittain saapuvia osallistujia raamattupiiriin ei

kansanopistolinjoilta kuitenkin tullut. Myös jatkumoa nuorisotyön toiminnasta toteutui muutaman ihmisen kohdalla, joista yksi osallistui raamattupiiritoimintaan säännöllisesti. Jatkumoa syntyi myös muiden Raamattuopiston työmuotojen yhteyteen. Esimerkiksi yksi aktiivisimmista kävijöistä oli löytänyt raamattupiiriin jumalanpalvelusten kautta. Suuremmassa mittakaavassa jatkumon syntyminen havainnoimiseen ja todentamiseen olisi tarvittu pidempi ajanjakso, sillä vasta seuraava lukuvuosi olisi osoittanut, tukiko raamattupiiri viimevuotisten kansanopistolinjalaisten tai muuten viime lukuvuonna Raamattuopiston toimintaan osallistuneiden nuorten aikuisten pysymistä Raamattuopiston seurakuntayhteydessä.

Nuorten aikuisten toiminnan ja raamattupiirin aloittaminen on tulevaisuuden kannalta merkityksellistä Raamattuopiston tavoitteille nuorten aikuisten suhteen. Toimintaa on näillä näkymin tarkoitus jatkaa ja kehittää vielä jatkossakin, mutta tarkempi toteutumistapa tulee selviämään vasta myöhemmin ja siihen vaikuttavat esimerkiksi työntekijäresurssit. Nuorisotyön johtajan Tiina Karlssonin kanssa asiasta keskustellessamme olimme yhtä mieltä siitä, että nuorten aikuisten toiminnalle on tarvetta jatkossakin. Pidemmän tähtäimen tavoitteena on levittää toimintaa muillekin paikkakunnille, jotta myös ne nuoret aikuiset, jotka muuttavat kauemmas Raamattuopistosta esimerkiksi työn tai opiskelun perästä saisivat ylläpitää seurakuntayhteyttään sekä yhteyttä Raamattuopistoon. Toteuttamaamme Webropol-kyselyyn vastanneista noin 40 % kertoi, että heidän osallistumisestaan Raamattuopiston toimintaan estää pitkä välimatka tai asuminen toisella paikkakunnalla.

Kehittämistoimintaa arvioidessamme jäimme pohtimaan, olisiko kohderyhmää kannattanut rajata vielä tarkemmin ja kohdentaa markkinointia ja toimintaa esimerkiksi vain nykyisille tai entisille kansanopistolinjalaisille. Huomasimme, että Raamattuopistolla (SRO) on kansanopistolinjojen sisällä vahvaa yhteisöllisyyttä, joka näyttäytyi niin, että jos yksi opiskelija päätti tulla mukaan raamattupiiriin, mukana tuli monta muutakin opiskelijaa. Yksin opiskelijat eivät raamattupiiriin tulleet. Myös Webropol-kyselyssä suuri osa vastaajista kertoi kaverit syyksi lähteä seurakunnan toimintaan mukaan. Nyt kun raamattupiiri oli tarkoitettu kaikille Raamattuopiston eri toimintamuotoihin osallistuneille, voi olla, että jotkut nuoret aikuiset ajattelivat, ettei raamattupiiri-illassa ole omia tuttuja tai kavereita, eivätkä siksi

lähteneet mukaan raamattupiiriin. Toisaalta valitsemamme laajemman kohderyhmän kautta oli mahdollista muodostaa yhteyttä Raamattuopistolla eri toiminoissa mukana olleiden nuorten aikuisten välillä, mitä pienessä mittakaavassa tapahtuikin.

Tulevaisuuden kannalta jäimme myös miettimään, onko resurssien näkökulmasta järkevää järjestää nuorten aikuisten toimintaa vain muutamalle ihmiselle. Toisaalta juuri tällainen matalan kynnyksen ryhmätoiminta voisi pyöriä helposti vapaaehtoisten ryhmäläisten voimin ilman työntekijän välttämätöntä läsnäoloa. Raamattupiiritoiminta ei vaadi suuria etukäteisvalmisteluja tai luettavaan raamatunkohtaan perehtymistä etukäteen. Näin ollen se voi toimia pienilläkin resursseilla ja samalla se antaa osallisuuden mahdollisuuksia kuormittamatta kuitenkaan osallistujia tai vastuunkantajia liikaa.

6.2 Jatkotutkimus- ja kehittämisideat

Tulevaisuudessa olisi hyvä tutkia vielä lisää nuorten aikuisten sitoutumista yhteisöihin ja toimintamuotoihin. Kehittämistyötämme tehdessä Webropol-kyselyn ja suunnittelupäivän perusteella vaikutti siltä, että kiinnostuneita osallistujia toimintaan olisi paljonkin, mutta todellisuudessa osallistuminen oli hyvin epäsäännöllistä eikä sitoutuneita kävijöitä ollut montaa. Edes osallistava suunnittelu ei ollut tarpeeksi vahva keino saada sitoutettua nuoria aikuisia toiminnan ja yhteisön rakentamiseen. Toinen mielenkiintoinen tutkimuskohde voisi olla se, miten paikallisseurakunnissa mukana olevat nuoret aikuiset eroavat kristillisten järjestöjen, herätysliikkeiden tai vapaiden suuntien toiminnassa mukana olevista nuorista aikuisista esimerkiksi arvojen, hengellisyyden tai seurakunnallisen aktiivisuuden osalta.

Nuorten aikuisten toiminnan kehittämiseksi olisi kartoitettava sitä, mitä kunkin alueen nuoret aikuiset kaipaavat: etsivätkö he paikkaa elää uskoaan todeksi, haluavatko he etsiä Jumalaa vai toivovatko he enemmän ei-hengellistä, olohuone-tyyppistä toimintaa. Tässä haasteena on, kuten itse huomasimme, että välillä voi olla vaikeaa saada selville, mitä nuoret aikuiset todella kaipaavat. Toisaalta

nuorten aikuisten kiireinen elämä voi estää heitä osallistumasta sellaiseenkin toimintaan, joka olisi heidän toiveidensa mukaista.

Nuorten aikuisten toiminnan kehittämiseksi tulisi tutkia vielä lisää niiden seurakuntien ja järjestöjen toimintaa, joissa nuorten aikuisten toiminta kukoistaa. Tutkimusta on tehty viime aikoina esimerkiksi Hannikaisen (2020; 2023) toimesta uuden yhteisöliikkeen jumalanpalvelusyhteisöissä, mutta vastaavaa tutkimusta voisi tehdä lisää järjestöissä ja paikallisseurakunnissa. Tutkimuksessa voisi selvittää, mitä näissä yhteisöissä on tehty oikein, että toiminta ja yhteisö on saatu alulle, pysymään yllä ja kehittymään. Lisäksi tulisi miettiä, mitä elementtejä seurakunnissa pääosin kukoistavasta nuorisotyöstä voisi hyödyntää nuorten aikuisten toimintaa ja yhteisöä kehittäessä. Voisiko nuorten aikuisten ja nuorten toimintaa jotenkin yhdistää ja näin kaventaa kuilua, joka tällä hetkellä monissa seurakunnissa on nuorten ja nuorten aikuisten toiminnan välillä? Lisäksi seurakunnissa olisi hyvä miettiä, voisiko messu olla oikeasti seurakunnan keskus, jonka kaikenikäiset seurakuntalaiset voisivat kokea itselleen tärkeäksi. Tällöin messu voisi olla tie seurakunnan muuhunkin toimintaan. Miten messutoiminta voisi vedota myös nuoriin aikuisiin?

Uuteen sukupolven kuuluvien nuorten aikuisten elämänpiiri on käytännössä koko maailma, kun aiempiin sukupolviin kuuluvien nuorten aikuisten elämänpiiri ja mahdollisuudet olivat kapeampia (Noren Oy, 2021, s. 15). Näin ollen seurakuntien resurssien käyttöä olisi hyvä päivittää vastaamaan uuden sukupolven nuorten aikuisten tarpeita. Pääkaupunkiseudun nuori aikuinen tuskin hakeutuu oman paikallisseurakuntansa toimintaan, jos omat kaverit asuvat toisessa kaupunginosassa tai kunnassa. Tämä näkyi myös toteuttamassamme kyselyssä, jossa kavereita seurakuntayhteydessä tärkeänä piti neljä viidestä vastaajasta. Yksi ehdotus voisikin olla nuorten aikuisten toiminnan yhdistäminen seurakuntayhtymän sisällä niin, että yhtymällä olisi yhteiset nuorten aikuisten työntekijät ja yhteistä toimintaa joissain keskeisissä sijainneissa hyvien kulkuyhteyksien äärellä, jonne olisi helppo tulla monesta suunnasta. Näin seurakunnan nuorten aikuisten toimintaan voisi olla matalampi kynnys kutsua kavereita ja seurakunnan järjestämästä toiminnasta voisi tulla koko seudun yhteinen nuorten aikuisten kohtaamispaikka.

Raamattuopiston kohdalla pohdimme, että kansanopistolinjojen kanssa tehtävä yhteistyö ja kansanopisto-opiskelijoiden kohtaaminen ovat avainasemassa nuorten aikuisten yhteisöä ja toimintaa kehitettäessä. Raamattuopiston (SRO) kansanopistolinjoilla opiskelee paljon nuoria aikuisia, mutta heidän sitouttamisensa voi Raamattuopiston nuorisotyön johtajan mukaan olla haasteena se, että opiskelijat opiskelevat suuren osan viikosta Raamattuopistolla (SRO) ja iso osa myös asuu kansanopiston yhteydessä sijaitsevilla asuntoloilla. Näin ollen voi olla, etteivät opiskelijat halua tai jaksakaan lähteä vapaa-ajalla mukaan muuhun Raamattuopiston toimintaan. (Tiina Karlsson, nuorisotyön johtaja, henkilökohtainen tiedonanto 31.5.2023.) Yksi mahdollinen ratkaisu tähän haasteeseen olisi panostaa kansanopistoyhteistyöhön erityisesti lukuvuoden lopussa. Tässä saumakohdassa voisi keskittyä opiskelujaan lopettaviin nuoriin aikuisiin sekä heidän kutsuamiseensa ja integroimiseensa muuhun Raamattuopiston toimintaan, jotta seurakuntayhteys opiskelujen päättyessä olisi helpompi säilyttää.

Pohdimme myös, tarvitseeko Raamattuopistolla olla nuorille aikuisille erikseen toimintaa, vai olisiko parempi keskittyä rakentamaan yhteisöä, josta voisi löytyä paikka kaikenikäisille seurakuntalaisille. Tämä olisi kustannustehokkaampaa ja niin voisi poistaa seuraavan siirtymän nuorten aikuisten toiminnasta aikuisten toimintaan ja kohdentaa enemmän resursseja sukupolvien välisen yhteisön kehittämiseen. Ikäpolvien ylittävää toimintaa toivottiin myös useassa toteuttamamme Webropol-kyselyn avointen kysymysten vastauksessa. Raamattuopiston Kauniainen toimipisteessä syksyllä 2021 käynnistynyt iltapäivämessu voisi olla luonteva kanava löytää kansanopistolinjoilla opiskelleille ja nuorisotyössä mukana olleille paikka Raamattuopiston toiminnassa sekä yhteisössä. Kansanopistolinjojen opiskelijoilta löytyvää osaamista voisi hyödyntää esimerkiksi messun musiikissa, kuten on aiemmin jo jossain määrin tehtykin. Tämän lisäksi olisi kuitenkin tärkeä pohtia, miten iltapäivämessutoimintaan voisi sisältyä lisää uusien ihmissuhteiden syntymistä tukevia elementtejä ja miten toimintaan osallistuvat nuoret aikuiset ja kansanopisto-opiskelijat voisivat tutustua matalla kynnyksellä muihin seurakuntalaisiin ja näin päästä aidosti osaksi messuyhteisöä. Halukkuuden mukaan erilaiset osallistumisen tavat vapaaehtoistoiminnassa voisivat pienentää kynnystä osallistua iltapäivämessuihin myös opistovuoden jälkeen.

Jatkumon lisäksi olisi tärkeää miettiä, kuinka ne nuoret aikuiset, jotka ovat olleet joskus aikaisemmin Raamattuopiston yhteydessä, löytäisivät tiensä takaisin Raamattuopiston yhteyteen. Markkinoinnissa voisi keskittyä erityisesti niihin kanaviin, joita toteuttamassamme Webropol-kyselyssä toivottiin, ja hyödyntää aktiivisesti esimerkiksi olemassa olevia sähköpostilistoja. Kyselyssä monet kertoivat löytäneensä toimintaan kavereiden kautta, joten tätä voisi ottaa huomioon esimerkiksi kannustamalla nuoria aikuisia tuomaan ystäviä mukanaan toimintaan tai käyttämällä mainoskuvissa mahdollisimman paljon toiminnan aikana otettuja kuvia, joissa näkyisi toiminnassa käyviä ihmisiä.

Pohdimme myös yhdessä Raamattuopiston nuorisotyön johtajan kanssa, että eräs lähestymistapa nuorten aikuisten toiminnan kehittämiseen voisi olla se, että keskityttäisiin ja panostettaisiin muutamiin aktiivisiin ja sitoutuneisiin kävijöihin ja varustettaisiin ja tuettaisiin heitä toimimaan vastuunkantajina yhteisön rakentamisessa. Sen sijaan, että pyrittäisiin haalimaan mahdollisimman paljon kävijöitä johonkin toimintamuotoon, keskityttäisiinkin muutamiin nuoriin aikuisiin ja tuettaisiin aktiivisesti heidän hengellistä kasvuaan ja osallisuuttaan Raamattuopistolla. Nämä henkilöt voisivat olla avainasemassa yhteisöllisyyden kehittymisessä pitkällä tähtäimellä. Näin voitaisiin myös taata näille nuorille aikuisille riittävä tuki ja ohjaus, etteivät he kokisi osallisuutta tai vastuun kantamista liian kuormittavaksi. Mielestämme tämä on yksi hyvä ja mahdollinen lähestymistapa nuorten aikuisten yhteisöllisyyden kehittämiseen. Sen tulokset eivät näkyisi nopeasti, mutta voisivat olla pitkäkestoisia ja tukea seurakuntayhteyden jatkumon syntymistä laajemmalla mittakaavassa. Tätä lähestymistapaa voisi soveltaa myös raamattupiirin kävijöiden kanssa tulevaisuudessa.

6.2 Ammatillinen kasvu

Yksilöiden, asiakasryhmien ja yhteisöjen ohjaamisen sekä palveluprosessien suunnittelun, toteutuksen ja arvioinnin tulee olla osallisuutta tukevaa ja tavoitteellista sosionomin työssä. Muutenkin sosionomin tulee pyrkiä työssään osallisuuden ja osallistumisen mahdollisuuksien tukemiseen. (Diakonia-

ammattikorkeakoulu, i.a.-a.) Alusta lähtien nuorten aikuisten toimintaa ja raamattupiiriä suunnitellessamme halusimme tarjota kohderyhmään kuuluville mahdollisuuden osallistua toiminnan suunnitteluun, ja toiminta myös valikoitui kohderyhmämme toiveiden mukaan. Tuimme parhaamme mukaan raamattupiirin osallistujien osallisuutta tarjoamalla erilaisia osallistumisen mahdollisuuksia jokaisella raamattupiirikerralla. Kysyimme myös osallistujilta palautetta ja arvioimme toiminnan laatua heidän palautteensa pohjalta.

Asiakastyön menetelmien sekä työn käytäntöjen kumppanuuslähtöinen kehittäminen kuuluu sosionomin ammatilliseen osaamiseen. Muutosten eteenpäin vieminen on keskeinen osa sosionomin osaamiskenttää. Kehittämishankkeiden suunnittelu, toteutus ja arviointi sekä erilaisten tutkimus- ja kehittämismenetelmien soveltaminen toimintakäytäntöjä kehittäessä tulee hallita. Kriittistä reflektiota tulee harjoittaa aktiivisesti ja arvioida työn laatua, tuloksia ja vaikutuksia. (Diakonia-ammattikorkeakoulu, i.a.-a.) Opinnäytetyössämme lähtökohtana oli kumppanuus- ja tarvelähtöinen kehittäminen ja pyrimme nimenomaan vastamaan Raamattuopiston tarpeisiin nuorten aikuisten toiminnan ja yhteisöllisyyden kehittämisen suhteen. Opinnäytetyötä tehdessä suunnittelimme, toteutimme ja arvioimme kehittämistyötämme ja sovelsimme kehittämistyössämme erilaisia tutkimus- ja kehittämismenetelmiä. Kokonaisuutta olemme reflektoineet kriittisesti koko opinnäytetyöprosessin ajan.

Yksilöiden ja yhteisöjen hyvinvoinnin ja terveyden tukeminen on osana diakonista osaamista (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-g). Koko opinnäytetyöprosessin ajan pyrimme osaltamme tukemaan kehittämämme nuorten aikuisten yhteisön kokonaisvaltaista hyvinvointia ja ilmapiiriä muun muassa luomalla turvallisen tilan olemalla avoimia erilaisille osallistumisen tavoille. Opinnäytetyöprosessin aikana opimme sen, että yksilöiden hyvinvointi tukee yhteisön hyvinvointia ja yhteisöön kuulumisen yksilön hyvinvointia.

Diakonin ydinosaamisen kuuluu puolustaa luovuttamatonta ihmisarvoa, minkä tulee näkyä jokaisen ihmisen osallisuuden puolustamisena kirkossa sekä yhteiskunnassa (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-g). Toimintaa suunnitellessa ja toteuttaessa yhtenä tärkeimmistä prioriteeteistamme oli ottaa kaikki ihmiset hyväksyen ja

avoimesti vastaan ja toivotimme jokaisen tervetulleeksi raamattupiiriin. Jokainen osallistuja oli arvokas kävijä. Pidimme aloittamaamme nuorten aikuisten toimintaa tärkeänä erityisesti siksi, että Raamattuopistolla ei ollut erityisesti kyseiselle ikäryhmälle suunnattua toimintaa. Raamattupiirin aloittaminen oli merkityksellistä siksi, että halusimme antaa kohderyhmämme henkilöille mahdollisuuden ja reitin osallisuuteen Raamattuopiston toiminnassa.

Vuorovaikutustaidot ja niiden kautta saavutettavuuden takaaminen ovat merkittävä osa diakonian viranhaltijan ydinosuamista. Turvallisen tilan ja vuorovaikutuksen luominen tilannetajuisella, sensitiivisellä ja myötätuntoisella kohtaamisella sekä dialogisen ilmapiirin rakentaminen kuuluu diakonin keskeisiin osaamisen edellytyksiin. Vaikka ihmisillä olisi kommunikaatiovaikeuksia, diakonin tulisi kyetä kohtaamaan heidät tasapuolisesti. (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-g.) Pyrimme olemaan avoimia kaikenlaisille ajatuksille ja mielipiteille sekä kysymyksille raamattupiirien aikana. Jaoimme puheenvuoroja ja kysyimme avoimia kysymyksiä osallistujilta sekä odotimme rauhassa, kunnes jokainen halukas oli saanut sanotuksi sanottavansa. Raamattupiireissä pyrimme aina dialogisuuteen osallistujien kesken.

Diakonin teologiseen ja arvo-osaamiseen kuuluu pyhän läsnäolon näkyväksi tekeminen sekä kirkon uskon ja opin ymmärrettävä sanoittaminen. Näiden lisäksi ihmisten arjen kysymysten linkittäminen hartauselämään kuuluu diakonin osaamiseen. (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-g.) Raamattupiiri-iltojen dialogissa pääsimme pohtimaan arjen kysymyksiä Raamatun tekstien kautta. Rukouksen ja musiikin kautta liitimme arkielämän asioita hartauselämään.

Diakonin tulee tuntea kirkon toimintaa ohjaavat perusarvot, perustehtävä ja tavoitteet, sisäistää ne ja sitoutua niihin. On tärkeää, että diakoni tuntee keskeisen sisällön kristinuskosta sekä teologian perusteet ja osaa tulkita niitä. Persoonallisen hengellisen kasvun ymmärtäminen ja sille tilan antaminen sekä erilaisten tarpeiden tunnistaminen liittyen hengellisyyteen ja uskonnollisuuteen on tärkeää. (Diakonia-ammattikorkeakoulu, i.a.-a.) Pyrimme sanoittamaan Raamattua parhaamme mukaan niin, että se on kirkon opin mukaan linjassa sekä niin, että kunnoitimme osallistujien tunteita. Kuuntelimme jokaisen toiveita raamatunkohtien

valinnoissa ja huomioimme osallistujien persoonallisen hengellisen kasvun heidän ajatuksiaan ja näkökulmiaan kuunnellen. Vastasimme jokaisen osallistujan kysymyksiin parhaamme mukaan ja pohdimme teologisia kysymyksiä yhdessä. Jos emme tienneet kysymykseen suoraa vastausta, teimme selväksi, että kysymys on kuultu ja keskustelimme yhdessä siihen liittyvistä näkökulmista.

Diakonian viranhaltijan toimintaympäristö- ja yhteisöosaamiseen sisältyy toimintaympäristöstä ja ihmisten arjesta saatavan tiedon tutkiminen sekä hyödyntäminen. Diakonin tulee osata nähdä erilaiset esteet yhteisöön liittymisessä ja mahdollistaa turvallinen tila yhteisöissä mukana oleville riippumatta osallistumisen tavoista. (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-g.) Kehittämistoiminnan aihetta ja sisältöä välitessämme hyödynsimme tietoa toimintaympäristöstä sekä arjesta saatavaa tietoa, joiden kautta saimme ajatuksen nuorten aikuisten toiminnan kehittämisen ajankohtaisuudesta. Olimme huomanneet myös koronapandemian vaikutukset nuorten aikuisten irtautumiseen seurakunnan toiminnasta, mikä vahvisti ajatustamme kyseisestä kehittämisen kohteesta ja sen ajankohtaisuudesta. Pyrimme kiinnittämään huomiota myös erilaisiin haasteisiin ja mahdollisiin esteisiin, jotka voisivat käännyttää ihmisiä ovelta tai vaikuttaa siihen, että joku osallistuja jättää tulematta uudestaan. Annoimme esimerkiksi ihmisille tilaa olla omalla luontevalla tavallaan mukana. Raamattupiirissä ihmiset, jotka kokivat aktiivisen osallistumisen luontevana, saivat siihen mahdollisuuden. Jos joku halusi osallistua vähemmän keskusteluun, hänelle sallittiin tähän oma tila, eikä ketään yllytetty osallistumaan keskusteluun tahtomattaan.

Diakonilla tulee olla osaamista ryhmätyötaidoista ja menetelmistä. Diakonin tulee myös olla kykenevä kehittämään työtään reflektoinnin, arvioinnin sekä tutkimustiedon avulla. Työn kehittämisen ja suunnittelun tulisi olla vuoropuhelussa kansallisten toimintaympäristömuutosten kanssa. (Diakonia-ammattikorkeakoulu, i.a.-a.) Opinnäytetyöprosessi opetti meille paljon ryhmätyötaidoista ja -menetelmistä sekä niiden hyödyntämisestä raamattupiiritoiminnassa. Pääsimme prosessin aikana kokeilemaan käytännössä erilaisia menetelmiä sekä refleктоimaan niiden toimivuutta. Prosessin aikana hyödynsimme tutkimustietoa ja saamaamme palautetta raamattupiirin arvioinnissa sekä omakohtaisen reflektion pohjana. Uuden sukupolven katoaminen seurakunnista vaikuttaa myös osaltaan diakoniatyön

toimivuuteen seurakunnissa, kun nuorista aikuisista ei tulekaan aktiivisia seurakuntalaisia ja uusia vapaaehtoisia. Tärkeää onkin vastata tähän nuorten aikuisten katoon ajankohtaisilla tavoilla.

Kirkon nuorisotyönohjaajan ydinosaamiskuvauksen (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-h) mukaan työnkuvaan kuuluvat leirit, tapahtumat ja retket. Nuorisotyönohjaajan työhön sisältyy ryhmien ohjaamista sekä vapaaehtoisten perehdyttämistä. (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-h). Leirin suunnitteluprosessi antoi meille paljon uusia ideoita, millaista ohjelmaa nuorten aikuisten leirillä voisi olla ja mitä kaikkea nuorten aikuisten kanssa voisi tehdä. Raamattupiirin ohjaaminen kasvatti kykyämme toimia ryhmänohjaajana seurakunnassa ja muissa tulevissa työtehtävissä.

Kirkon nuorisotyön ydinosaamiskuvausten (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-h) mukaan Raamattu-osaaminen edellyttää taitoa asettua dialogiin Raamatun kanssa, taitoa tulkita ja hyödyntää Raamattua lasten, nuorten ja perheiden parissa tehtävässä työssä sekä taitoa vahvistaa lasten ja nuorten kykyä käyttää Raamattua ja tulkita sitä. Näihin raamattupiirissä mukana oleminen ja sen ohjaaminen antoi paljon uusia eväitä. Nuorisotyönohjaajan tulisi osata etsiä hengellisen elämän ja rukouksen merkitystä arjessa yhdessä lasten ja nuorten sekä perheiden kanssa ja lisäksi nuorisotyönohjaajalla tulisi olla taitoa tukea näiden toteuttamista lasten, nuorten ja perheiden arjessa (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-h). Raamattupiirissä oli alku- ja loppurukoushetket, joissa jaoimme yhdessä rukousaiheita kukin omasta elämästään sillä tasolla, kuin itsestä hyvältä tuntui. Tällä tavoin pyrimme tukemaan sitä, että kynnyks rukoilemiseen madaltuisi ja näin osallistujat voisivat rohkaistua rukoilemaan ja jakamaan rukousaiheita kristittyjen kesken myös muuten arjessaan. Viikoittainen Raamatun tutkiminen yhdessä raamattupiirissä tuki nuorten aikuisten hengellistä elämää.

Lasten ja nuorten vahvuuksien ja kykyjen tunnistaminen sekä niiden käyttämiin rohkaiseminen kuuluvat nuorisotyönohjaajan ydinosaamiseen (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-h). Rohkaisimme raamattupiiriin tulleita nuoria aikuisia esimerkiksi säestämään yhteislauluja, jos heillä oli taitoa siihen ja he itse niin halusivat. Tilanteeseen sopivien toimintatapojen valitseminen yhteistyössä lasten ja nuorten kanssa kuuluu myös nuorisotyönohjaajan ydinosaamiseen (Suomen ev.lut.

kirkko, i.a.-h). Suunnittelimme yhdessä nuorten aikuisten kanssa sellaisia toimintamuotoja ja -tapoja, jotka palvelisivat parhaiten nuorten aikuisten toimintaa ja yhteisöä. Lopulta peruuntunut suunnitteluleiri sekä kevään 2023 aikana toteutunut raamattupiiri olivat nuorten aikuisten puolesta toivotuimpia toimintamuotoja. Pyrimme kehittämään raamattupiiristä mahdollisimman yhteisöllisen. Yhteisöllisyyttä lisätäksemme halusimme pitää joka kerta kuulumiskierroksen, jossa jokainen osallistuja ja myös me ohjaajat jaoinme yhdessä kuulumisia. Nuorisotyöohjaajan ydinosaamiseen kuuluukin kyky kehittää lasten ja nuorten kanssa yhdessä sellaisia työtapoja, jotka ovat yhteisöllisiä ja toiminnallisia (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-h).

Kirkon nuorisotyöohjaajan ydinosaamiskuvauksen (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-h) mukaan nuorisotyöohjaajan tulisi kyetä rohkaisemaan lapsia ja nuoria monipuoliseen seurakuntalaisuuden toteuttamiseen. Nuorisotyöohjaajan ydinosaamiseen kuuluu myös taito osata tukea kokonaisvaltaisesti monin eri tavoin lasten ja nuorten kasvua yksilötasolla sekä yhteisön jäsenenä (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-h). Toteuttamassamme toiminnassa opimme kannustamaan ja rohkaisemaan toimintaan osallistujia seurakuntalaisuutensa toteuttamiseen osallisuuden tukemisen kautta. Seurakuntajäsenyyden monipuolisuutta tuimme sisällyttämällä toimintaan erilaisia elementtejä, kuten musiikkia, jumalanpalveluselämää ja lautapelejä. Läpi kehittämistoiminnan pyrimme tukemaan niin yksilöiden kuin yhteisökin hengellistä kasvua.

Nuorisotyöohjaajan kompetenssien mukaan nuorisotyöohjaajan osaamiseen kuuluu hengellisen kasvun tukeminen, ryhmän ja yksilön kohtaaminen, kyky osallistavan ja yhteisöllisen toiminnan toteuttamiseen sekä prosessien kokonaisvaltainen hahmottaminen. (Diakonia-ammattikorkeakoulu, i.a.-b.) Koko opinnäytetyöprosessi antoi valmiuksia prosessien kokonaisuuksien hahmottamiseen. Raamattupiiri-iltojen suunnittelu ja toteutus edesauttoi valmiuksiamme yhteisöllisen ja osallistavan toiminnan toteuttamiseen tulevaisuudessa. Raamattupiiri oli tukena osallistujien hengellisessä kasvussa ja antoi meille toteuttajille tärkeää oppia yksilön ja erityisesti ryhmän kohtaamisesta.

Diakoniatyön kompetensseihin on kirjattu, että diakonisessa asiakastyössä tulee tuntea sekä yhteiskunnan että kirkon lainsäädäntö ja osata soveltaa sitä. Sosionomin kompetensseissa puolestaan mainitaan sosiaalialan juridisten säädösten tunteminen ja keskeisen lainsäädännön soveltamisen taito. (Diakonia-ammattikorkeakoulu, i.a.-a.). Opinnäytetyötä tehdessämme peilasimme lainsäädäntöä kehittämishankkeeseemme ja huomasimme yhteneviä tavoitteita niiden välillä. Hyvinvoinnin ja osallisuuden edistäminen on osa sosiaalihuoltolain tarkoitusta (L 1301/2014 1. §). Nuorisolain tavoitteisiin kuuluu nuorten yhteisöllisyyden, kasvun ja itsenäistymisen tukeminen sekä nuorten osallisuuden ja vaikuttamismahdollisuuksien edistäminen (L 1285/2016 2. §). Osallisuus ja yhteisöllisyys olivat kehittämistyömme keskeisimmät tavoitteet, ja ajatteleimme niiden toteutumisesta seuraavan nuorille aikuisille hyvinvointia sekä mahdollisuuksia vaikuttaa. Ajatteleimme myös, että merkityksellisten ja rakentavien osallisuuden kokemusten saaminen voi tukea nuorta aikuista itsenäistymisen ja aikuistumisen prosesseissa.

Kirkkolain mukaan ”kirkko julistaa Jumalan sanaa ja jakaa sakramenteja sekä toimii muutenkin kristillisen sanoman levittämiseksi ja lähimmäisenrakkauden toteuttamiseksi” (L 652/2023 2. §). Kehittämistyössämme nämä lakiin kirjatut kirkon tehtävät toteutuivat monipuolisesti. Jumalan sana ja kristillinen sanoma olivat keskiössä Raamatun tutkimisessa, mutta myös toimintaan sisältyvissä rukous- ja musiikkihetkissä. Osallisuuden ja yhteisöllisyyden edistämisen ajatteleimme olevan tapa toteuttaa lähimmäisenrakkautta. Lähimmäisenrakkautta toteutui myös toiminnan aikana ihmisten kohtaamisissa ja arjen jakamisessa esimerkiksi raamattupiirin yhteisissä iltapalajahetkissä. Ehtoollisen sakramentti oli läsnä suunnitteluleiripäivän jumalanpalveluksessa.

Ydinosaamiskuvausten sanoittamien osaamistavoitteiden lisäksi meillä oli yhteisenä ammatillisina tavoitteina saada kokemusta ja ymmärrystä osallistavan ja työelämälähtöisen kehittämistyön prosessista sekä uuden toimintamuodon pilotoimisesta. Tämä tavoite toteutui sellaisenaan. Toimintamuodon pilotoiminen oli haastavampaa kuin mitä osasimme odottaa. Siitä huolimatta, että sekä Webropol-kyselyn, suunnittelupäivän että nuorisotyön johtajan Tiina Karlssonin kanssa käytyjen keskustelujen perusteella raamattupiirille oli tarvetta ja halukkaita osallistujia, sitoutuneiden kävijöiden löytäminen oli hyvin vaikeaa. Tämä opetti

miettimään, mitä olisi voinut tehdä toisin, jotta olisimme voineet vielä paremmin tavoittaa kohderyhmään kuuluvat ja seurakuntayhteyttä kaipaavat ihmiset, ja miten heidät olisi voinut saada sitoutumaan toimintaan. Kehittämistoimintaa tehdessä koemme oppineemme kykyä sietää epävarmuutta tulevasta, sekä sen, että kaikkeen ei voi itse suoranaisesti vaikuttaa. Esimerkiksi ihmisten sitoutumisen astetta tai heidän arkensa muita kiireitä emme voi itse kontrolloida, joten kehittämistoiminta tulee suunnitella nämä asiat huomioiden. Prosessi opetti myös sen, että kehittämistyössä on hyvä pitää sen tavoitteet tiiviisti mielessä ja välttää ylimääräisiä sivupolkuja, jotta tavoitteet voisivat toteutua parhaalla tavalla ja prosessi olisi tehokas.

Saimme oppia myös siitä, minkälainen kohderyhmä nuoret aikuiset ovat ja mitä ovat tämän kohderyhmät tavoittamiseen liittyvät haasteet. Tutkimuskirjallisuus aiheeseen liittyen antoi hyviä näkökulmia, jotka tuli havaittua myös konkreettista toteutusta tehdessä. Tavoitteenamme oli myös oppia lisää osallisuudesta ja yhteisöllisyydestä sekä niiden tukemisesta tulevassa työssämme. Koemme saaneemme tästä hyvän kokonaiskuvan syventyessämme eri materiaalien kautta aiheeseen ja nähdessämme käytännössä, mikä toimi ja mikä ei.

Yksi keskeisistä tavoitteistamme näiden lisäksi oli oppia valitsemamme kehittämis- ja tutkimustoiminnan menetelmien käyttämistä, kehittämistyössä tekemiemme valintojen perustelemista sekä tutkimustiedon kriittistä arviointia. Nämä tärkeät tavoitteet toteutuivat ja saimme lisäksi laajan kokonaiskuvan erilaisista menetelmistä tässä kehittämistyössä käytettyjen menetelmien lisäksi, mistä on suuri hyöty ammatillisesti tulevaisuuden kannalta. Tutkimustiedon kriittinen tarkastelu kulki mukana koko kehittämistyön ajan.

Pohdimme sitä, kuinka paljon aikaa ja panosta olemme käyttäneet nuorten aikuisten toiminnan luomiseen ja kehittämiseen verrattuna siihen, miltä lopputulos konkreettisesti näyttää. Sen suhteen meillä on ristiriitaiset ajatukset. Mikäli olisimme heti prosessin alkupuolella aloittaneet säännöllisten raamattupiirien toteuttamisen, olisimme todennäköisemmin saaneet rakennettua ja lujitettua yhteisöä pidemmän aikaa ja olisimme voineet päästä paremmin yhteisöllisyyden tavoitteeseen. Prosessin erinäiset vaiheet olivat kuitenkin välttämättömiä, jotta

nuorten aikuisten aitoja toiveita ja tarpeita tuli huomioitua. Opimme myös, että kehittämisprosessit ovat hitaita ja on tärkeää luoda kestäväää ja tutkittuun tietoon perustuvaa rakennetta kehittämistoiminnalle. Prosessi opetti meille sen, että uuden kehittämisessä tarvitaan paljon kärsivällisyyttä.

Olemme huomanneet, että monilla nuorilla aikuisilla on halu ja tarve tutkia Raamattua ja yhteistä uskoa yhdessä. Vaikka kohderyhmämme olikin kristillisen järjestön toiminnassa mukana olleet nuoret aikuiset, monet Raamattuopistolla tai muiden luterilaisen kirkon herätysliikkeiden toiminnassa käyvät nuoret aikuiset kuuluvat Suomen evankelis-luterilaiseen kirkkoon ja ovat sitä kautta myös paikallisseurakuntien jäseniä ja kohderyhmää. Näin ollen väitämme, että paikallisseurakunnat voisivat hyödyntää raamattupiirikonseptia ja opinnäytetyömme kautta esiin tullutta tietoa myös omassa nuorten aikuisten toiminnassaan. Nuoret aikuiset kaipaavat avoimien hengailuiltojen lisäksi myös nimenomaan hengellistä sisältöä, joka on kuitenkin se ratkaiseva ero seurakunnan tai kristillisten järjestöjen ja muiden nuorille aikuisille suunnatun ajanvietteen kuten opiskelijatapahtumien välillä. Ajattelemme, että tarvitaan paljon lisää tutkimusta ja työtä, jotta nuoret aikuiset saadaan kiinnittymään kirkon ja seurakuntien toimintaan.

6.3 Eettisyys ja luotettavuus kehittämisprosessissa ja opinnäytetyössä

Opinnäytetyössä eettisyyden ja luotettavuuden huomioiminen kulkee mukana prosessin alusta loppuun. Ammattikorkeakoulujen rehtorineuvosto Arene ry:n (2020, s. 14) mukaan aiheeseen perehtyminen on yksi vaatimus luotettavaan asian käsittelyyn. Tästä syystä perehdyimme opinnäytetyötä tehdessämme sen aihepiiriin ja aihetta käsitteleviin tutkimuksiin kunnolla ja asianmukaisesti sekä perustelimme kaikkea kehittämistoimintaamme aiemmalla tutkimustiedolla. Otimme huomioon myös vuoden 2023 aikana ilmestyneet julkaisut, jotta opinnäytetyön tietoperusta perustuisi uusimpaan tutkimustietoon.

Opinnäytetyötä tehdessä on tiedostettava, että ammattikorkeakoulussa tehty tutkintotodistuksen saamiseen johtava opinnäytetyö on julkinen asiakirja. Opinnäytetyö tarkastetaan plagiaatintunnistusjärjestelmän kautta.

(Ammattikorkeakoulujen rehtorineuvosto [Arene ry], 2020, s. 7, s. 14, s. 23–24). Tekijänoikeussuojan tiedostaminen ja oikeaoppinen viittauskäytänteiden noudattaminen edesauttavat eettisyyden toteutumisessa (Arene ry, 2020, s. 21–23). Opinnäytetyötä tehdessä kiinnitimme huomiota huolellisuuteen viitatessamme muiden kirjoittamiin teksteihin.

Opinnäytetyömme luotettavuuteen vaikuttaa myös se, miten analysoimme toteuttamamme Webropol-kyselyn tuloksia. Tarkka, rehellinen ja huolellinen työote jokaisessa vaiheessa tutkimusta on hyvien tieteellisen käytäntöjen mukaista (Kallinen, i.a.). Kysymysten muotoiluun kiinnitimme huomiota hyvin tarkasti ja pyrimme siihen, etteivät kysymykset olleet monitulkintaisia vaan mahdollisimman yksiselitteisesti tulkittavissa. Kyselyn vastausten tulkitsemisessa pyrimme löytämään mahdollisimman objektiivisen työtteen ja samalla tiedostamaan oman vastuumme aineiston tulkitsijoina.

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyviin periaatteisiin tutustuminen on eräs eettisen työskentelyn lähtökohdista. Kaikki tiedot, jotka liittyvät henkilöön siten, että niiden perusteella voidaan tunnistaa henkilö suoraan, välillisesti tai epäsuorasti sellaisilla keinoilla, jotka ovat melko todennäköisesti käytettävissä, ovat henkilötietoja. (Arene ry, 2020, s. 14, s. 18). Toteutimme Webropol-kyselyn nimettömänä, eikä vastauksia pysty yhdistämään vastaajiin.

Eettisyyden kohdalla jouduimme pohtimaan sitä, millaisia vaikutuksia on sillä, että kaksi meistä on aiemmin osallistunut Raamattuopiston toimintaan ja käynyt kansanopistolinjan. Olemme myös kaikki samaa ikäryhmää kohderyhmän kanssa, ja tämän lisäksi osa meistä tuntee valitsemaamme kohderyhmään kuuluvia henkilöitä. Oma tunneside Raamattuopistoon, sen kävijöihin tai sen työntekijöihin olisi voinut tuoda esiin puolueellista suhtautumista aiheeseen tai liian henkilökohtaisia näkökulmia kehittämistyöhön. Tästä syystä pyrimme kehittämistyötä tehdessä siihen, ettemme anna näiden asioiden vaikuttaa liikaa, mihin keskitymme tai kiinnitimme huomiota opinnäytetyötä tehdessä. Pyrimme olemaan tarkkoja puolueettomuudesta sekä tarkastelemaan ja perustelevaan asioita tutkimustiedon ja toteuttamamme kyselyn vastausten kautta antamatta omien kokemustemme ja suhteemme Raamattuopistoon vaikuttaa liikaa. Ajattelemme

kuitenkin, että aiheen henkilökohtainen ulottuvuus ja toimintaympäristön tunteminen oli myös suuri vahvuus, joka auttoi esimerkiksi aihepiirin hahmottamisessa ja toiminnan markkinoinnissa.

LÄHTEET

- Alastalo, M., & Borg, S. (i.a.). Numerolukutaito: tutkimuksen analyysivaihe. Teoksessa *Kvantitatiivisen tutkimuksen verkkokäsikirja*. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto. Saatavilla 28.8.2023
<https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/metelmaopetus/kvanti/numerolukutaito/analyysi/>
- Ammattikorkeakoulujen rehtorineuvosto Arene ry. (9.1.2020). *Opinnäytetyön eettiset ohjeet*. <https://www.arene.fi/wp-content/uploads/Raportit/2020/AMMATTIKORKEAKOULU-JEN%20OPINN%C3%84YTET%C3%96IDEN%20EETTISET%20SUOSITUKSET%202020.pdf? t=1578480382>
- Arnett, J. J. (2014). *Emerging Adulthood: The Winding Road from the Late Teens Through the Twenties*, Second Edition. Oxford University Press.
<https://jeffre yarnett.com/EAssecondedition.pdf>
- Barry, C. M., Nelson, L., Davarya, S., & Urry, S. (2010). Religiosity and Spirituality during the transition to adulthood. *International Journal of Behavioral Development*, 34/4, 311–324.
<https://doi.org/10.1177/0165025409350964>
- Diakonia-ammattikorkeakoulu. (i.a.-a). *Sosionomi (AMK), diakoniatyö -koulutuksesta valmistuneen osaamisvaatimukset eli kompetenssit*. Saatavilla 23.5.2023 <https://www.diak.fi/opiskelu/opiskelijan-polku/opintojen-suorittaminen/arviointi/osaamisvaatimukset-sosionomi-amk-diakoniatyö/>
- Diakonia-ammattikorkeakoulu. (i.a.-b). *Sosionomi (AMK), kirkon nuorisotyö -koulutuksesta valmistuneen osaamisvaatimukset eli kompetenssit*. Saatavilla 20.7.2023 <https://www.diak.fi/opiskelu/opiskelijan-polku/opintojen-suorittaminen/arviointi/osaamisvaatimukset-sosionomi-amk-kirkon-nuorisotyö/>
- Eilola, J., & Moilanen, L. (2013). *Yhteisöllisyyden perintö: Tutkimuksia yhteisöistä eri vuosisadoilla*. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.

- Gothóni, R., Kolkka, M., Hyväri, S., & Vuokila-Oikkanen, P. (2016). Päivittänyt Hyväri, S. & Vuokila-Oikkanen (2020). *Työelämälähtöinen osallistava kehittäminen*.
<https://libguides.diak.fi/c.php?g=670543&p=4760639>
- Hannikainen, P. (2020). *Kirkon muuttuva jäsenyys. Koetun jäsenyyden muodostuminen kirkon uusissa jumalanpalvelusyhteisöissä*. Kirkon tutkimuskeskus. https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/326277/Innostava.Koht.kasvatus_2020_160.pdf?sequence=1
- Hannikainen, P. (2023). Uuden sukupolven jumalanpalvelusyhteisöt milleniaalien kiinnittymispintoina kirkkoon. Teoksessa S. Mikkola, & S.-M. Saarelainen (toim.), *Milleniaalien kirkko – Kulttuuriset muutokset ja kristillinen usko* (s. 158–179). Kirkon tutkimus ja koulutus. Suomen ev.-lut. kirkon tutkimusjulkaisuja 139. <https://julkaisut.evl.fi/catalog/Tutkimukset%20ja%20julkaisut/r/4322/viewmode=previewview>
- Helander, E. (2013). Uuden yhteisöllisyyden haasteet. Teoksessa *Haastettu kirkko – Osallisuus, yhteisöllisyys, usko* (s. 23–26). Kirkon tutkimuskeskus. <https://evl.fi/documents/1327140/45386794/Www-julkaisu+32+Haastettu+kirkko.pdf/f5d2fb95-f8f3-0dd1-af04-d86ea27066f9>
- Helsingin kansanlähetys. (i.a.). *Opiskelijat – 3K*. Saatavilla 27.8.2023 <https://hekl.fi/opiskelijat/>
- Henttonen, K., & Thitz, P. (2013). Meidän kirkko – osallisuudenko yhteisö? Teoksessa R. Gothóni, M. Malkavaara, & M. Valtonen (toim.), *Muutosvoimaa – Tutkielmia Diakista ja teologiasta*. (s. 101–116). Diakoniammattikorkeakoulu. <https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/123108/Puheen-%20vuoro%203.pdf?sequence=1>
- Innokylä. (i.a.). *Aivoriihi*. Saatavilla 7.8.2023 <https://innokyla.fi/fi/tyokalut/aivoriihi>
- Juhila, K. (i.a.). Teemoittelu. Teoksessa J. Vuori (toim.), *Laadullisen tutkimuksen verkkokäsikirja*. Saatavilla 8.12.2022 <https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvali/analyysitavan-valinta-ja-yleiset-analyysitavat/teemoittelu/>
- Jyrkämä, J. (i.a.). Toimintatutkimus. Teoksessa J. Vuori (toim.), *Laadullisen tutkimuksen verkkokäsikirja*. Saatavilla 8.12.2022

- <https://www.fsd.tuni.fi/fi//menetelmaopetus/kvali/tutkimusasetelma/toimintatutkimus/>
- Kallinen, T., & Kinnunen, T. (i.a.). Etnografia. Teoksessa J. Vuori (toim.), *Laadullisen tutkimuksen verkkokäsikirja*. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto. Saatavilla 30.8.2023 <https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvali/teoreettis-metodologiset-viitekehykset/etnografia/>
- Kansan Raamattuseura. (i.a.). *Opiskelijat*. Saatavilla 3.5.2023 <https://kansanraamattuseura.fi/opiskelijat/helsinki-opiskelijat/>
- Keskitalo, E. (2020). Osallistavan tutkimuksen ja kehittämisen teoreettisia ja menetelmällisiä lähtökohtia. Teoksessa J. Helminen (toim.), *Näkökulmia osallistavaan tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoimintaan* (s. 22–37). (Diak Työelämä 18). Helsinki: Diakonia-ammattikorkeakoulu.
https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/333626/DIAK_Ty%c3%b6el%c3%a4m%c3%a4_18_web.pdf?sequence=2&isAllowed=y
- Kirkko Espoossa. (i.a.). *Nuoret aikuiset Espoon seurakunnissa*. Saatavilla 3.5.2023 <https://www.esponseurakunnat.fi/tulemukaan/aikuiset/nuoret-aikuiset>
- Kirkko Vantaalla. (i.a.). *Nuoret aikuiset*. Saatavilla 3.5.2023 <https://www.vantaanseurakunnat.fi/tikkurilan-seurakunta/nuoret-aikuiset>
- Kirkkohallitus. (2006). *Uskosta osallinen? Nuorten aikuisten asema, merkitys ja tehtävä kirkossa*. Nuoret aikuiset -työryhmän mietintö. Sarja C 2006:3. Helsinki: Kirkkohallitus. <https://docplayer.fi/109878134-Uskosta-osallinen-nuorten-aikuisten-asema-merkitys-ja-tehtava-kirkossa-nuoret-aikuiset-tyoryhman-mietinto.html>
- Kirkkohallitus. (2012). *Nuoret seurakuntalaisina*. https://evl.fi/documents/1327140/52567046/KH_nuoret_www.pdf/ce680578-4c4f-31f0-e764-9da732d7c797?t=1620279652113
- Kirkkohallitus. (2021). *Polku vauvasta aikuiseksi*. Suomen ev.-lut. kirkon julkaisu 106. Kirkko ja toiminta. <https://julkaisut.evl.fi/catalog/Tutkimukset%20ja%20julkaisut/r/4268/viewmode=previewview>

- Koskimies M., Pyhäjoki J., & Arnkil T. E. (2012). *Hyvien käytäntöjen dialogit – Opas dialogisen kehittämisen ja kulttuurisen muutoksen tueksi*. Terveyden ja hyvinvoinnin laitos. https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/90856/URN_ISBN_978-952-245-638-0.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- Kotiryhmäverkosto ry. (i.a.). *Verkosto*. Saatavilla 27.8.2023 <https://www.verkosto.net>
- Kuula, A. (2006). *Toimintatutkimus*. Luku 5.4 kokonaisuudesta A. Saaranen-Kauppinen, & A. Puusniekka. *KvaliMOTV – Menetelmäopetuksen tietovaranto*. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto. https://www.fsd.tuni.fi/menetelmaopetus/kvali/L5_4.html
- Kymäläinen, H.-R., Lakkala, M., Carver, E., & Kamppari, K. (2016). *Opas projektityöskentelyyn*. Helsingin yliopisto. https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/160099/Opas_projektity%C3%B6skentelyyn_2016.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- L 1285/2016. Nuorisolaki 21.12.2016/1285. <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2016/20161285>
- L 1301/2014. Sosiaalihuoltolaki 30.12.2014/1301. <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2014/20141301>
- L 652/2023. Kirkkolaki 14.4.2023/652. <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2023/20230652>
- Laiho, M. (2023). Ja suurin niistä on toivo: nuorten aikuisten kosmopoliittinen eletty teologia. Teoksessa S. Mikkola, & S.-M. Saarelainen (toim.), *Milleniaalien kirkko – Kulttuuriset muutokset ja kristillinen usko* (s. 314–340). Kirkon tutkimus ja koulutus. Suomen ev.-lut. kirkon tutkimusjulkaisuja 139. <https://julkaisut.evl.fi/catalog/Tutkimukset%20ja%20julkaisut/r/4322/viewmode=previewview>
- Lähetysyhdistys Kylväjä. (i.a.). *Valo-illat*. Saatavilla 27.8.2023 <https://www.kylvaja.fi/osallistu/tapahtumat/valo-illat/>
- Mikkola S., & Saarelainen S.-M. (2023). Johdanto. Teoksessa S. Mikkola, & S.-M. Saarelainen (toim.), *Milleniaalien kirkko – Kulttuuriset muutokset ja kristillinen usko* (s. 5–22). Kirkon tutkimus ja koulutus. Suomen ev.-lut. kirkon tutkimusjulkaisuja 139. <https://julkaisut.evl.fi/catalog/Tutkimukset%20ja%20julkaisut/r/4322/viewmode=previewview>

- Murtonen, S. (2018). The role of music in young adults' spiritual development. *International Journal of Children's spirituality*, 23/2, 209–223.
<https://doi.org/10.1080/1364436X.2018.1449737>
- Nadal, A., Hardy, S., & Barry C. M. (2016). Understanding the roles of Religiosity and Spirituality in Emerging Adults in the United States. *Psychology of Religion and Spirituality*, 10/1.
<https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/rel0000104>
- NAVI. (2021). *Miten nuorten aikuisten hengellisyys on muuttunut korona-aikana?* [PowerPoint-diat.] <https://www.naviryhma.fi/wp-content/uploads/2022/06/Hengellisyyskyselyn-tulokset.pdf>
- Nissi, R. (2010). *Totuuden jäljillä: tekstin tulkinta nuorten aikuisten raamattupiirikeskusteluissa*. Jyväskylän yliopisto. Jyväskylä studies in humanities, 145. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-951-39-4133-8>
- Noren Oy. (2021). *Nuorten aikuisten elämä ja hengellisyys – Tutkimus milleniaaleista ja z-sukupolvesta*. https://evl.fi/documents/1327140/0/Nuoret+aikuiset+-tutkimus_small+%28%29.pdf/9b18a180-fcd7-232e-5b6a-da256d059222?t=1642681855208
- Opiskelija- ja koululaislähetys. (i.a.). *Helsingin Opko*. Saatavilla 3.5.2023
<https://opko.fi/opiskelijat/helsinki/>
- Porkka, J. (2021). Kasvava nuori ja uskon yhteisöllisyys. Teoksessa Kauppila, H. (toim.), *Kasvu vapauteen – nuorten rinnalla seurakunnassa* (s. 147–159). Helsinki: Kirjapaja.
- Raamattu. (1992). Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokouksen vuonna 1992 käyttöön ottama suomennos. Kirjapaja.
- Ritokoski, S., & Porkka, J. (2021). Leiritoiminta – seurakuntien kasvatustoiminnan tärkein muoto. Teoksessa Kauppila, H. (toim.), *Kasvu vapauteen – nuorten rinnalla seurakunnassa* (s. 277–297). Helsinki: Kirjapaja.
- Saaranen-Kauppinen, A., & Puusniekka, A. (2006a). *Kvantifointi*. KvaliMOTV – Menetelmäopetuksen tietovaranto. https://www.fsd.tuni.fi/menetelmaopetus/kvali/L7_3_3.html
- Saaranen-Kauppinen, A., & Puusniekka, A. (2006b). *Havainnointi*. KvaliMOTV – Menetelmäopetuksen tietovaranto. https://www.fsd.tuni.fi/menetelmaopetus/kvali/L6_4.html

- Sajalin, H. (9.6.2021). *Ryhmätoiminnan uusia muotoja seurakunnassa*.
<https://dialogi.diak.fi/2021/06/09/ryhmatoiminnan-uusia-muotoja-seurakunnissa/>
- Silfverberg, P. (2007). *Ideasta projektiksi – projektinvetäjän käsikirja*. Työministeriö. <https://www.slideshare.net/lansisuomenhelmet/pvopas1>
- Sohlberg, J., & Ketola, K. (2020). Uskonnolliset yhteisöt Suomessa. Teoksessa H. Salomäki, M. Hytönen, K. Ketola, V.-M. Salminen, & J. Sohlberg, *Uskonto arjessa ja juhlassa – Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2016–2019* (s. 45–66). Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisu 134. <https://julkaisut.evl.fi/catalog/Tutkimukset%20ja%20julkaisut/r/4238/viewmode=previewview>
- Suomen ev.lut. kirkko. (2022). *Jäsentilastot*. <https://www.kirkontilastot.fi/viz.php?id=213>
- Suomen ev.lut. kirkko. (i.a.-a). *Merkitys. 22-vuotias*. Saatavilla 3.5.2023 <https://evl.fi/plus/seurakuntaelama/polku-toimintamalli/ikakaudet-ja-teemat/merkitys>
- Suomen ev.lut. kirkko. (i.a.-b). *Milleniaalien kirkko*. Saatavilla 23.11.2022 <https://evl.fi/plus/hankkeet/millenniaalien-kirkko>
- Suomen ev.lut. kirkko. (i.a.-c). *Milleniaalien polut*. Saatavilla 4.5.2023 <https://evl.fi/millenniaalienpolut>
- Suomen ev.lut. kirkko. (i.a.-d). *Herätysliikkeet ja kristilliset järjestöt*. Saatavilla 23.11.2022 <https://evl.fi/tietoa-kirkosta/kirkko-ja-yhteiskunta/heratysliikkeet-ja-jarjestot>
- Suomen ev.lut. kirkko. (i.a.-e). *Viidesläisyys*. Saatavilla 7.12.2022 <https://evl.fi/sanasto/-/glossary/word/Viidesl%C3%A4isyys>
- Suomen ev.lut. kirkko. (i.a.-f). *Osallisuus*. Saatavilla 6.8.2023 <https://evl.fi/plus/seurakuntaelama/diakonia/sosiaalinen-hyvinvointi-ja-ihmissuhteet/osallisuus>
- Suomen ev.lut. kirkko. (i.a.-g). *Diakonian viranhaltijan ydinosaamiskuvaus*. Saatavilla 23.5.2023 <https://kirkonydinosaaminen.fi/diakonian-viranhaltija.html>
- Suomen ev.lut. kirkko. (i.a.-h). *Nuorisotyönohjaajan ydinosaamiskuvaus*. Saatavilla 22.5.2023 <https://kirkonydinosaaminen.fi/nuorisotyönohjaaja.html>

- Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys. (i.a.). *Sley nuoret aikuiset*. Saatavilla 3.5.2023 <https://na.sley.fi/>
- Suomen Raamattuopiston Säätiö. (i.a.-a). *Keitä me olemme?* Saatavilla 23.11.2022 <https://sro.fi/meista/>
- Suomen Raamattuopiston Säätiö. (i.a.-b). *Tervetuloa Raamattuopiston iltapäivämessuun*. Saatavilla 22.5.2023 <https://sro.fi/yleinen/tervetuloa-raamattuopiston-iltapaivamessuun/>
- Terveyden ja hyvinvoinnin laitos. (2017). *Mitä osallisuus on? Osallisuuden viitekehystä rakentamassa*. Helsinki: Juvenes Print – Suomen Yliopistopaino Oy. https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/135356/URN_ISBN_978-952-302-917-0.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- Thitz, P. (2013). *Seurakunta osallisuuden yhteisönä*. [Väitöskirja, Helsingin yliopisto]. (Diakonia-ammattikorkeakoulun julkaisuja. A Tutkimuksia 40). Diakonia-ammattikorkeakoulu. <https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/140359/A40%20ISBN%209789524932141.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- Tietoarkisto. (i.a.). *Kyselylomakkeen laatiminen*. Tampereen yliopisto. Saatavilla 31.1.2023 <https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvanti/kyselylomake/laatiminen/>
- Tuomasyhteisö ry. (i.a.). *Tuomasmessu*. Saatavilla 27.8.2023 <https://www.tuomasmessu.fi>
- Vappula, K. (toim.). (2023). *Milleniaalien polut – Reittejä aitoon ja läsnäolevaan kirkkoon*. Suomen ev.-lut. kirkon julkaisuja 132. Kirkko ja toiminta. Kirkkohallitus. <https://julkaisut.evl.fi/catalog/Tutkimukset%20ja%20julkaisut/r/4337/viewmode=previewview>
- Vikström, B. (2023). Luterilainen kirkko sekularisaation ja polarisaation keskellä. Teoksessa S. Mikkola, & S.-M. Saarelainen (toim.), *Milleniaalien kirkko – Kulttuuriset muutokset ja kristillinen usko* (s. 25–50). Kirkon tutkimus ja koulutus. Suomen ev.-lut. kirkon tutkimusjulkaisuja 139. <https://julkaisut.evl.fi/catalog/Tutkimukset%20ja%20julkaisut/r/4322/viewmode=previewview>

Vilén, M., Leppämäki, P., & Ekström, L. (2008). *Vuorovaikutuksellinen tukeminen* (3. uud. p.). WSOY oppimateriaalit.

LIITE 1. ALKUKARTOITUSKYSELY

1. Mikä on suhteesi Suomen Raamattuopistoon? Voit valita useamman.

- Olen käynyt kansanopistolinjan
- Olen ollut nuorisotyön toiminnassa mukana (viikonlopputapahtumat, leirit, nuortenillat tms.)
- Olen käynyt Raamattuopiston rippikoulun
- Käyn Raamattuopiston jumalanpalveluksissa
- Olen osallistunut kansanopiston viikonloppukurssille
- Muu, mikä? _____

2. Mitä kautta löysit mukaan Raamattuopiston toimintaan?

3. Mikä on sinulle tärkeää seurakuntayhteydessä? Voit valita useamman.

- Kaverit
- Kuuluminen yhteisöön
- Kristittyjen yhteys
- Meininki
- Hengellinen sisältö
- Oppi
- Raamattuopetus
- Rukous
- Ylistys
- Hyvä musiikki
- Toiminnan sisältö
- Toisten auttaminen
- Evankeliumin sanoman vieminen eteenpäin
- Kansainvälisyys
- Pääsee mukaan vaikuttamaan ja toteuttamaan toimintaa
- Muu, mikä? _____

4. Millaiseen nuorten aikuisten toimintaan haluaisit osallistua? Voit valita useamman.

- Yhteislaulutilaisuudet
- Ylistysillat
- Konsertit/keikat
- Leirit
- Retket
- Hiljaisuuden retriitit
- Raamattupiirit
- Rukouspiirit
- Pienryhmätoiminta
- Vapaamuotoiset hengailuillat
- Lautapeli-illat
- Pelit ja leikit
- Jumalanpalvelukset/messut
- Raamattuopetukset
- Aktiot
- Urheilutoiminta
- Opiskelijatoiminta
- Uusiin ihmisiin tutustuminen
- Muu, mikä? _____

5. Kuinka usein haluaisit osallistua toimintaan?

- Useamman kerran viikossa
- Viikoittain
- Kuukausittain
- Harvemmin
- En halua osallistua

6. Kuinka usein haluaisit olla itse mukana toteuttamassa toimintaa?

- Useamman kerran viikossa
- Viikoittain
- Kuukausittain
- Harvemmin
- En halua olla toteuttamassa ollenkaan

7. Miten haluaisit itse osallistua toiminnan toteuttamiseen?

8. Millaiset syyt saattaisivat estää sinua osallistumasta Raamattuopiston toimintaan? Voit valita useamman.

- Pelkään, että jään porukan ulkopuolelle
- En uskalla mennä yksin
- En tunne sieltä ketään entuudestaan
- Arjen muut kiireet
- Epäkiinnostavat toimintamuodot
- Opetuksen laatu
- Opilliset ristiriidat
- Arvoristiriidat
- Minulla on jo kotiseurakunta, enkä siksi koe tarpeelliseksi osallistua Raamattuopiston toimintaan
- En tiedä, mitä Raamattuopisto tarjoaa minulle
- Musiikkityyli ei ole minun makuuni
- Olen vasta muuttanut paikkakunnalle, enkä ole vielä tutustunut alueella järjestettävään toimintaan
- Uskonnolliset asiat eivät kiinnosta minua tällä hetkellä
- Mikään ei estä minua
- Muu, mikä? _____

9. Mitä kautta haluaisit saada tietoa Raamattuopiston toiminnasta? Voit valita useamman.

- YouTube
- WhatsApp
- Facebook
- Instagram
- Snapchat
- TikTok
- Twitter
- Sähköposti
- Tekstiviesti
- Nettisivut
- Kirjeposti
- Radio
- Lehti-ilmoitus
- TV
- Muu, mikä? _____

10. Millainen kristittyjen yhteisö olisi unelmiesi täyttymys?
